

Knjižnica
Šentjurske

NOV 1996

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
1996

352(497.4 Šentjur)

0093031,44

COBISS o

24. december 1996

štev: 44

cena: 150 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur

334
KNJŽNICA
ŠENTJUR
Šentjur
3230

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

Vsem strankam se
zahvaljujemo za zaupanje v
tem letu, hkrati pa želimo
vsem VESEL BOŽIČ TER
VELIKO ZDRAVJA IN
OSEBNE SREČE V LETU
1997!

Kolektiv Elbe

ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA

Elektro BUM

ANTON SELIČ s.p.
Ulica II. bataljona 16a, 3230 Šentjur
Tel.: 063/741-513, 743-316
Fax: 063/743-940,
mobitel: 0609 611 603

Trgovina z obutvijo in oblačili

SREČNO 1997!

Zgodilo se je v letu 1996

Emo gre v stečaj

Pred prazniki veselo

Slivniško jezero danes - in nikdar več

S poti po Bosni

Peš okoli sveta

Lahko bi bilo res v letu 1996

Čestitamo vam za

26. december -

DAN

SAMOSTOJNOSTI!

Se zahvaljuje
svojim
poslovnim
partnerjem
in strankam
za zaupanje

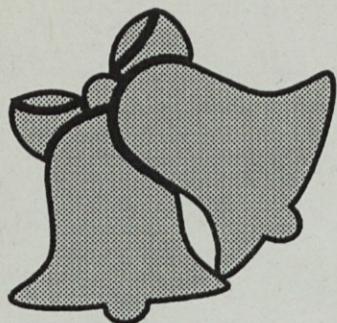
in jim želi prijetna
praznovanja ter obilo
uspehov v novem letu!

KEA

KEA

*Slast življenja je v trenutkih.
Vaši trenutki so vaše bogastvo.*

*Hranite svoje bogastvo.
Za danes. In za jutri.*

*Z željo, da bi bilo vaše življenje
sttkano iz množice lepih trenutkov,
vam voščimo zadovoljne Božične
praznike in **SREČNO, ZDRAVO**
LETO 1997!*

KEA – naša ponudba, vaš prihranek!

PREVOZI & TRGOVINA

OSEB IN TOVORA

V TRANZITU

PETER JERŠIČ

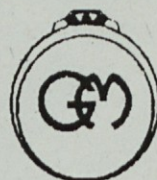
Vrtna ulica 1, tel.: 743-007, 38-874, 0609 624 091

Nudi:

- ➡ PREVOZE OSEB IN TOVORA S KOMBI VOZILOM
- ➡ PREVOZE BLAGA S TOVORNJAKOM DO 4T
- ➡ PRODAJA GRADBENEGA IN TEHNIČNEGA MATERIALA PO NAROČILU

Naročeno blago pripeljemo na dom
po najugodnejših cenah!

vse vrste izolacij **POSEBNA PONUDBA:**
NOVOTERM (I. in II. kvalitete)
že od **2.800,00 SIT/m²**

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

3230 Šentjur, Drofenikova 16 (tržnica), tel.: 063/743-727

➡ prodaja zlatega nakita

➡ prodaja zlatega nakita

➡ predelava starega zlata
(poseben popust)

➡ popravila vseh vrst nakita

➡ izredno velika izbira ročnih ur in budilk

POSEBNOSTI

brezplačno graviranje
antialergični uhani
brezplačno prediranje ušes
birmanška, krstna darila

POSEBNOSTI

**Zdrave Božične praznike
in srečno Novo leto!**

Srečnega in zdravega!

V mračnem decemberskem popoldnevu sem gazil skozi blato in zadnje krpe izginjajočega snega na Razkožah. Treba je skrbeti za zdravje!

Čip, poln radovedne energije, je divjal od sledi do sledi, a mi kljub temu povsod zvesto sledil z očmi.

Tam z drugega hriba, z zvonika farne cerkve, je zadonel zvon. Saj res, skoraj bo Božič. Treba bo napisati uvodnik v Šentjurske novice! Nekaj pač o svetlečih zvezdicah, snežinkah in stiliziranih uličnih svetilkah, ki letos bahato bingljajo s šentjurskih kandelabrov, o skrivnostnem čaru božičnega večera, polnočnici, bleščavi Novega leta in pričakovanih novih začetkov in tako naprej in tako naprej.

Hrup svatovskih avtomobilskih trobelj se je predirno zarezal v spokoj nastajajočega večera. Tudi Lapornikov pes je protestiral z mogočnim glasom, ki ga celo lovsko prešerni Čip ni mogel preslišati.

Pogled se mi je ujel na drobnih migetajočih lučkah na pokopališču. Misel mi je zatavala med nagrobniki: mar je mogoče, da je tam že toliko mojih nekdanjih sopotnikov?

Kako lepe smrečke! Čeprav je greh, je pravo božično drevesce le tisto, ki ga prineseš iz zasneženega gozda. Tega naši otroci sploh več ne občutijo. Bo to opravilo tudi letos še vedno le moj obred?

Dolina pod Junakom je polna hrupa in prosojnega smoga. Dve dolgi kači žerečih avtomobilskih luči polzita skozi meglo. Tisto iz Nove vasi, ki se pri Zikošku zažira v bok one hitreje iz celjske smeri, so presecale zapornice na dvoje. Rastoči rep se ji je kmalu razcepil na dvoje. Bede šentjurskega prometa ni mogoče spregledati z nobenega zornega kota. Nad tem bogve kam hitečim življenjem na kolesih, kot Kilimandžaro nad afriško savano, prav veličastno lebdi vrh Rifnika. Nekoč sem si želel na Kilimandžaro. Pa mi je zmanjkalo časa. Pozabil sem, da nisem večer.

Silvestrova polnoč na vrhu Rifnika? Da, mnogo bolje bo kot na plesišču med tujci v Alposovem hotelu. Zadnja leta tamkaj silvestrujejo skoraj le tujci. Če hočeš domačo družbo, jo boš na Silvestrovo prej našel na vrhu Rifnika. Ali pa v Rogaški. Verjetno pa tudi tam ne. Nekaterih stvari ne bom nikoli razumel.

Na Amonovem balkonu miglja vrsta pisanih lučk, ki jih zadovoljno opazuje na šipo nalepljen Dedek mraz. No, morda je tudi Božiček. Da, tudi takšna je lahko božično - novoletna sreča.

Iz spodnjega prostora hiše gospe Ruže prihaja skorajda skrivnost, a spodbuden rahel svetlobni žarek življenja. Kar grozljivo je spoznanje, da je le ta snop svetlobe vse, kar imava skupnega.

Na zadnji strmini pred domom mi še enkrat spodrsne. Ujamem se na palici in prišepam domov.

Treba je skrbeti za zdravje! Pa ta križ in to koleno!

Ampak, četudi bo na Silvestrovo ob polnoči medlo, bom na vrhu Rifnika zraven, ko bomo odprli steklenico. Mejnik med starim in novim je potrebno zaznamovati, čeprav le simbolično! Tudi zato, da si zapomnimo kako, kdaj in kje smo stopili - na staro pot novega leta!

Želim vam prijetna božično - novoletna praznovanja in obilo z življenjsko radostjo napolnjenih dni prihodnjega leta! In sebi tudi.

Franc Kovač

Koledarju zadnji list vzemite,
se veselo zavrtite,
vse najslabše pozabite,
vse bridkosti v koš vrzite!
Je nov čas prišel med nas,
ves lep in čist in nepoznan.
Naj bo s srečo tlakovan!

S.T.

Za vse!

Se staro leto nam izteka,
se veselimo novih dni.
Da v novem ne bi mislili le
nase,
za vse naj zlato žito rase,
za vse se novi dan odpira,
brez bolečin in brez nemira!

Ivanka Uduč

OBVESTILO!

**Vse, ki še niste poravnali letne naročnine,
prosim, da to storite do 15. januarja 1997!**

**ŽELIMO VAM PRIJETNA BOŽIČNO -
NOVOLETNA PRAZNOVANJA!**

Uredništvo

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide
v torek, 21. januarja
1997!**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: seliškarjeva 10, Šentjur. Telefon: 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

Zgodilo se je v letu 1996

Mislimo seveda na dogodke v naši "ožji domovini", v šentjurski občini. Zgodilo se je gotovo marsikaj, ker pa se tisto, o čemer ne pišejo Šentjurske novice, pravzaprav sploh ni zgodilo, ni bilo težko napraviti inventure iztekajočega se leta: prelistali smo ŠN letnik 1996 in vse je bilo kot na dlani.

Januar

Prvi mesec leta je bil precej pust.

Na Občini so pričeli izvajati Zakon o žrtvah vojnega nasilja. Skozi vse leto so potem zbirali dokumentacijo, pisarili, izdajali odločbe, a kot kaže jim do konca leta ni uspelo spraviti "skozi" niti ene same priznavalnine.

"NK zid" okrog nogometnega igrišča je začel svojo pot skozi oblastne inštitucije. Kljub temu, da je bil zgrajen brez ustreznih dovoljenj, da so občani zbirali zoper njega podpise, o njem leporečili občinski svetniki, da ga je "podirala" tudi KS Šentjur, je vse do konca leta ostal nedotaknjen. V pravnem in fizičnem smislu.

Umril je dolgoletni direktor Kmetijskega kombinata ing. Ciril Žmahar.

Februar

Drugi mesec v letu je bil najbolj buren v Občinskem svetu. Najprej so si skočili v lase državni in zasebni zdravniki. Občinski svetniki so sprejeli vrsto "gasilskih" ukrepov, ki pa jih občinska uprava vse do konca leta ni uspela uresničiti.

Ob letnem pregledu delovanja Občinskega sveta je prišlo do ostrih razprav ter končno tudi do glasovanja o zaupnici vodstvu Občinskega sveta. Nič se ni spremenilo.

Pričel se je spor v šentjurskem odboru socialdemokratske stranke okrog volitev novega vodstva. Odstavljeni predsednik g. Pungartnik je oporekal pravilnosti volitev in s pomočjo ljubljanskega vodstva stranke tudi dosegel ponovljene volitve.

28. februarja se je v športni dvorani v Hruševcu zgodila prva meddržavna košarkarska tekma. Pred nabito polno dvorano je Slovenija premagala Madžarsko.

V Kotah na Slivnici sta bili dve tekmi v smučarskih skokih na 40 metrski skakalnici.

Marec

Prerekanja okrog občinskega proračuna so se nepričakovano končala z "gnilimi"

kompromisi, brez sprejetih proračunskih načel in tudi brez domišljenih rešitev.

Zadnjo nedeljo v marcu so se zgodile volitve v svete krajevnih skupnosti, v vseh KS pa so tudi glasovali o samoprispevkih. Samoprispevke so izglasovali v Dobju (59,9%), na Kalobju (50,4%), na Planini (50,8%), Prevorju (58,8% in na Ponikvi (52,7%). Šentjurčani so bili odločno proti (KS center 32,5% in KS okolica 25,7%).

R.T. in J.Š. iz Klavnice naj bi oškodovala družbeno premoženje za 30 milijonov, je bila nadvse odmevna vest tega meseca.

Okrog podelitve koncesije za upravljanje Športnega parka je prišlo do zapletov med AK TrgoHlad in NK Šentjur. Ta tema se je potem vlekla še skozi vse leto in na Občini je do konca leta niso uspeli razplesti.

Atletinje AK TrgoHlad so se kot ekipne državne prvakinje udležile evropskega prvenstva v krosu in osvojile 15. mesto.

April

Sprejet je bil občinski proračun v večji meri na ravni linearnega povečanja z indeksom 106 in z načrtovanim proračunskim primankljajem. Svetnik Oset je uspel vzeti športu 1,8 milijona SIT in jih dati gasilcem. Prevorska šola ni prišla v proračun.

Jurjevanje '96 je minilo v znamenju mnogih pevskih nastopov in nastopov zabavnih ansamblov. Za nastop Helene Blagne v "Cverletovem šotoru" ni bilo zanimanja. Jurjev sejem ni prinesel tistega, kar se je od njega pričakovalo. "Ipacvi" so precej bučno proslavili 50 letnico zbora, lovci pa enako častljivo obletnico tudi s svečano lovsko mašo v farni cerkvi.

Pojavijo se prve vesti o nekoliko čudni "družini Štrukljevih" na Planinci, ki so kasneje dolgo časa vznemirjali šentjursko ulico.

KK Kemoplast se je uvrstil v a - 2 slovensko košarkarsko ligo, Klub malega nogometa Mila Juventus pa je postal slovenski državni prvak.

Umril je znan Ponkovljan Vlado Podgoršek.

Maj

Proslavljanje 1. maja je bilo komaj opazno. Sicer pa je maj tudi v Šentjurju minil v znamenju papeževega obiska v Sloveniji. Razočaranje, ker Slomšek ni bil proglašen za svetnika, je bilo očitno.

Šentjursko društvo "Sožitje" je uspešno in odmevno organiziralo regijsko specialno olimpiado.

Socilademokrati, ki jim je prišel na pomoč tudi Janez Janša, so tudi v Šentjurju uspešno zbrali dovolj podpisov za podporo večinskemu volilnemu sistemu.

Sveti KS so izvolili svoje predsednike. "Mali župani" so postali: Anton Vrečko na Ponikvi, Franc Salobir v Dobju, Ivan Knez na Planini, Mirko Pajek na Prevorju, Edi Peperko v Blagovni, Franc Štrajher v Dramljah, Zoran Leskovšek v Slivnici, Marjan Skale v Loki, Franc Šafran na Kalobju, Ivan Centrih v KS Šentjur - okolica in Cveto Erjavec v KS Šentjur - mesto.

Ribiška družina Voglajna je prenesla svoj sedež iz Štor v Šentjur.

Ivan Kukovič je zmagal v maratonskem teku v Ljubljani, Dejan Mihevc pa je zmagal v teku na 800 metrov na mladinskem meddržavnem četverboju v Karlovcu.

Junij

Minister Rop je položil temeljni kamen za šentjurski dom upokojujencev. Dela je dobil velenjski Vegrad, menda ob pomoči tajnice SKD Hilde Tovšak ter dogovarjanju med SKD in ZLSD.

Zgodila sta se dva incidenta na idejni ravni. Župan je menda popustil na željo ministra Ropa ter odpovedal blagoslovitev gradbišča, v Občinskem svetu pa predlog predsednice SLS Tatjane Osetove, da se šentjursko občinsko priznanje imenuje po A.M. Slomšku, ni dobil podpore.

Prvič po osamosvojitvi Slovenije smo tudi v Šentjurju slovesneje proslavili Dan državnosti. Stranke so na Rifniku organizirale kresovanje.

Minister Ganter je ob Slivniškem jezeru slovesno odprl podhode za žabe.

Generalni direktor Alposa g. Bevc je zaradi članka o razmerah v Alposu obljubil sodni pregon Šentjurskih novic.

NK Šentjur je vzel v upravljanje bazen.

Na prvi dražbi Elegant ni bil prodan. Izključna cena je znašala 2,3 milijona DEM.

Vodno rastlinje je bujno zaraslo Slivniško jezero, kar naj bi bil očiten znak eutrofizacije jezera in začetek njegovega umiranja.

Ivan Kukovič je na državnem prvenstvu v maratonu osvojil drugo mesto, kar je tudi prva članska medalja za AK TrgoHlad.

Julij

V začetku julija je občino prizadejalo neurje, ki je povzročilo za okrog 400 milijonov tolarjev škode.

Avgust

Na avgustovski seji OS se je v navzkrižnem ognju znašel župan Malovrh, ker je posodil 20 milijonov SIT občinskega denarja svojemu strankarskemu kolegu iz Celja in ker je v nasprotju s sklepi Občinskega sveta sklenil nekatere dogovore za izgradnjo podvoza pod železnico. Vse skupaj se je končalo mirno.

Dogodek meseca je bil pobeg udomačenega udava, ki je tri dni držal v strahu okolico Hruševca.

Planinski gasilci so na gradu na Planini zelo uspešno odigrali Govekarjevega Desetega brata.

Mama Alojzija s Planince in Sathya Sai Baba burita šentjursko domišljijo.

September

Planinci so izpolnili svojo obljubo in za občinski praznik pripravili slovesno otvoritev stolpa na Resevni.

Občinski plaketi sta prejela: ing. Jože Palčnik s Ponikve za zasluge pri izgradnji telefonije in MPZ Skladatelj Ipvavec ob 50 letnici delovanja. Pisna priznanja pa so dobili: Franc Romih z Bukovja za 109 krat dano kri, poveljnik GZ Stanko Artiček, Čebelarsko društvo, Planinsko društvo in Občinska knjižnica.

S slovesno otvoritvijo telefonske centrale na Planini, ki pa se je kočala z incidentom, je bila zaključena izgradnja telefonskega omrežja v občini. Investicija je znesla 10 milijonov DEM.

Kljub nasprotovanju Občinskega sveta se je pričela izgradnja podhoda pod železniško progo. Investitor je v večjem delu Železnica.

Tradicionalno turistično nedeljo na Planini, zdaj imenovano tudi Angelska nedelja, je tudi letos zmotilo slabo vreme.

V Slivnici so po več kot desetih letih organizirali rekreativno kolesarsko prireditev.

Kalobčani še vedno vznemirjeni zaradi Sai družine s Planince, ker naj bi jih moralno

in materialno ogrožala "prevarantka" Mama Alojzija.

Oktober

Pričela se je predvolilna histerija, predvsem plakatna. Minila je razmeroma brezosebno in anemično. Le kandidat LDS g. Artnak si je privoščil nekaj javnega osebnega obračunavanja.

SKD in SLS, sicer konkurentki, sta skupaj organizirali glasbeno - zabavno prireditev s Čuki v športni dvorani v Hruševcu, ki pa v smislu predvolilne agitacije ni bila uspešna.

AK TrgoHlad je sklical tiskovno konferenco, na kateri je še enkrat očital Občini in NK Šentjur nerazumevanje zaradi razmer v športnem parku.

Šolska ambulanta dr. Drage Kovač - Škoberne je ob svetovnem dnevu hrane organizirala vzorčni zajtrk za vseh 2 312 šolarjev.

V muzeju v Celju je bila slovesno odprta razstava "Zakladi Rifnika".

V Zgornjem trgu so posadili 440 let staro žametovko z mariborskega Lenta ter proglasili Acija Urbajsa za občinskega viničarja.

Šentjurski šahisti so z 8,5 : 2,5 potolkli svoje celjske nasprotnike. Reprezentanca Šentjurja je na krosu Dela v Velenju osvojila tretje mesto v državi.

Umrla sta zana Šentjurčana Rudi Šalej in August Božič.

November

Volitve na Marti-novo nedeljo so prinesle presenetljivo zmago SLS tudi v Šentjurju. Njen kandidat Moškotevc je dobil 22,4% glasov, LDS(Artnak) 22,2%, SDS (Kovač) 19,7%, SKD (Malovrh) 15,9%, ZLSD (Erjavec) pa 5,2%. Poslanski mandat je ponovno pripadel Malovrhu.

Volilna udeležba v našem volilnem okraju je bila skoraj za 10% nižja od slovenskega povprečja.

Na Ponikvi so z e n o t e d e n s k i m

zamikom uspešno pripravili tradicionalne Martinove dneve z razstavo spominkov, kulinarike, stenskih ur in s pevskimi nastopi.

Krajani Dobrine so pripravili odmevno javno tribuno v zvezi s tamkajšnjim izvirom termalne oziroma zdravilne vode.

Kriminalisti so končno ujeli tako imenovano Podmilščakovo skupino avtomobilskih tatov. Odkrita skupina mladeničev iz njene šentjurske "podružnice" ni spoštovala niti lisičje tatinske filozofije in je delovala tudi med bližnjimi sosedi.

"December"

Zgodil se je ponesrečeni referendum o volinih sistemih. V šentjurskem volinem okraju je predlog za večinski sistem dobil zadovoljivo podporo (51,7%), volilna udeležba pa je bela komaj 28 odstotna.

Vodstvo Ema - Energetike in njen 80 odstotni lastnik g. Warga iz Maribora sta se odločila za stečaj podjetja.

Izkopan je bil podhod pod železnico.

Šentjur je v anketi Turistične zveze Slovenije glede urejenosti mesta v konkurenci manjših in srednjih mest osvojil drugo mesto.

Božično - novoletna razsvetljava je že od začetka meseca vzbujala praznično vzdušje. Odmevnejših javnih prireditev z obiski Miklavža, Božička in Dedka mraza pa ni bilo.

Državni praznik Dan samostojnosti je tudi letos minil brez ustrezne pozornosti.

Smrečica na Domu za upokojence

Gradbeno podjetje Vegrad je že zelo blizu izpolnitve obljube, ki so jo dali maja letos ob položitvi temeljnega kamna za Dom starejših občanov. Tedaj so namreč obljubili, da bo objekt s pomočjo pridnih rok in državnih financ do konca letošnjega leta dokončan do strehe. 18. decembra so res izvedli simbolično označitev objekta s tradicionalno smrečico ob skorajšnjem zaključku druge faze gradnje - to je ob zaključku postavitve leg in špirovcev ter pred "latanjem" in pokrivanjem strehe s kritino. Do te faze je po besedah delovodje g. Gričnika šlo vse tekoče po planu, kljub temu da je objekt zelo velik in razgiban.

Kot se spodobi smo ob tej priložnosti zabeležili še eno obljubo in sicer, da bo gradnja končana (brez opreme) do konca leta 1997. Seveda ponovno ob zadostnem prilivu financ. Smrečico sta pribila generalni direktor Vegrada in šentjurski župan, ki sta pri tem opravilu odločno zavrnila pomoč in sta kar sama splezala na streho.

B. G.

Občinski svet: bodo izsiljeni odgovori umirili duhove?

Zadnja letošnja seja OS se je dogajala ravno na dan, ko je ta številka ŠN prihajala iz tiskarne, zato o odgovoru na vprašanje v naslovu lahko le ugibam.

Treba je priznati, občinske službe so se poskušale potruditi in so ustvarile kar dolžnih 24 odgovorov občinskim svetnikom. Nnisem pa prepričan, da bodo vpraševalce res zadovoljile. Pričakujem kar precej hude krvi in morda tudi kakšno glasovanje o zaupnici oziroma nezaupnici. Težava je le v tem, da ni prave osebe, ki bi se je lahko lotili. Župan ni ogrožen, ker je nedotakljiv, pa tudi o svoji ekipi odloča suvereno. Svetniki pravzaprav lahko požrejo le sami sebe, ali v najboljšem primeru s privoljenjem in soglasjem župana izberejo primerno rejeno žrtveno jagnje.

V nadaljevanju bom podal le povzetke zanimivejših vprašanj in odgovorov.

Ograja okrog nogometnega igrišča? (Artnak)

"Pripravlja se nova dokumentacija za izboljšanje izgleda ograje..."

Zakaj neenakomerno financiranje nekaterih proračunskih porabnikov? (Artnak)

Sredstva se delijo po dvanajstih. Ni projektov.

Denar za čebelarje? (Artnak)

V tem letu so dobili 324 880 SIT. Zakaj jih niso pravočasno porabili, ni znano.

Zakaj še ni koncesije za športni park? (Čokl, Zdolšek)

NK Šentjur še ni odgovoril na predlog pogodbe, Občina še ni dogradila objekta in nima tehničnega pregleda.

Zakaj še vedno pušča steha na ponkovški OŠ? (Brglez)

Ne pušča, ker je že bila opravljena sanacija kupol.

Zakaj izgradnja parkirišča pri Slomškovi hiši z občinskim denarjem in brez razpisa? (Zdolšek)

Dela so v skladu s proračunom. Razpis je bil po elementih (kanalizacija, tamponi...) poslan zaradi časovne stiske JKP, Milanu Freccetu in Francu Kosu. Delo je dobil najcenejši ponudnik - Kos.

Prireditve s sodelovanjem občine v času volilne kampanje? (Artnak)

Koncert komornega orkestra (4000 DEM), koncert PZ Jirkova (40 000 SIT).

Prometni režim v ulici Pod Vrbco? (Koleša)

Bo dograjen hkrati z domom upokoencev. Informacije so na KS Šentjur.

Sprememba načina avtomatskega vključevanja semaforja na križišča pri OŠ F: Malgaja? (Oset)

Predlog sprememb bo dala Policijska postaja

Nadvoz pri Zikošku? (Cvikl, Osetova)

Z lastniki zemljišč potekajo razgovori o odkupu. Nadvoz bo delala država, ko ga bo.

Pločniki v Vrbnem in Novi vasi? (Osetova)

Naročeni so projekti pri CP Celje in Zavodu za urbanizem Velenje.

Kdaj in kje prava tržnica v Šentjurju? (Osetova, Artnak)

Vsak, ki ima voljo, lahko v soglasju z JKP prodaja na Tržnici. Nov objekt ni potreben.

Zakaj je kabelska televizija v Šentjurju tako draga? (Artnak)

Odgovarja KS Šentjur: Vprašajte izvajalca g. Jerovška!

Zakaj ni več kontejnerja v Zg. trgu? (Artnak)

Odgovarja KS Šentjur: ker si morajo tudi preostali meščani nabaviti smetiščne kante in si sami plačevati odvoz smeti.

Ocenjujem, da je kar nekaj bolj sitnih vprašanj ostalo brez odgovorov, zato bi na seji OS utegnilo biti "veselo".

F.K.

Šentjurčani smo za drugačne volitve

Po nedeljskem referendumu, ki v slovenskem merilu ni uspel, je jasno vsaj nekaj: šentjurski občani smo za drugačne volitve. Kar 51,7% vseh, ki so v nedeljo, 8. decembra, šli na volišča, je pritrdilo socialdemokratom in 43 000 podpisnikom, da želijo odločati neposredno in ne tako, kot jim predpisujejo stranke.

V šentjurskem volilnem okraju je volilo 4314 volivcev, od tega jih 403 ni znalo pravilno glasovati. Volilna udeležba je torej bila komaj 28,75 odstotna in je skoraj za 10 % nižja od volilne udeležbe na državnih ravni. Predlog kombiniranega volinega sistema pod črko a) je dobil 14,9% glasov, večinski sistem pod črko b) je podprlo 51,7% volivcev, za predlog LDS za čisti proporcionalni sistem pa 18%.

Zanimiva je tudi analiza glasovanja po posameznih krajevnih skupnostih in po voliščih.

Volilna udeležba je bila najnižja v tradicionalno "deficitarnih" KS (Prevorje 15%, Kalobje 17,6%, Dobje 21,7%). Rekorder v slabi volini udeležbi je volišče v Slatini pri Dobju, kjer je glasovalo vsega 13,4% volivcev. Visoko udeležbo so imeli na voliščih v Paridolu (46%), Razborju (44%) in v Lažišah (40,5%). Med večjimi volišči se je najbolje odrezal Šentjur - mesto z 32 odstotki.

Večinski volilni sistem pod črko b) ni dobil večinske podpore le na dveh voliščih in sicer v Lažišah in pri Vovku v Hotunjah. Na teh dveh voliščih je zmagala črka a) - to je kombiniran volini sistem. Z ozirom na to, da je bilo v Lažišah kar četrtnina glasov neveljavnih, bi lahko ugibali, da je morda kombiniran sistem zmagal predvsem po naključju, ker je bil prvi na listi. Zakaj so se zanj odločili Ponkovljani oziroma Hotunjčani, je zaenkrat še skrivnost.

Čisti proporcionalni sistem, za katerega se je potegovala LDS, je pogorel na celi šentjurski fronti. Še najbolje se je odrezal v tradicionalni eldeesovski trdnjavi na Javorju, kjer je doma predsednik LDS Artnak, in v Loki pri Žusmu. Na teh dveh voliščih je Drnovšek dobil po 30% glasov. Ti dve "eksotični" volišči sta le za odtenek boljši od največjega volišča Šentjur - center, ki je čistemu proporcionalnemu sistemu dalo 28% glasov.

Po teh rezultatih sodeč pomeni, da so volivci, z izjemo predloga pod b) za večinski sistem, ki je očitno krepko presešel okvire SDS, v precejšnji meri sledili navodilom oziroma stališčem strank, ki jih sicer podpirajo. Zanimivo je tudi, da je bilo na večini volišč oddanih sorazmerno več glasov "proti" kot "za", kar je verjetno posledica navodila krščanskih demokratov svojim volivcem, da naj glasujejo proti vsem trem predlogom. To se je še zlasti izrazilo pokazalo na "krščanskih" voliščih v Pletovarju in Razborju, kjer je bilo glasov "proti" kar več kot dvakrat več kot "za".

Žal se nikomur ni zdelo vredno, da bi objavil rezultate glasovanja v drugih volinih enotah v državi. Primerjave bi utegnile pokazati še marsikatero zanimivost.

Naj bo kakorkoli, ne glede na zelo slabo volilno udeležbo - pravijo, da se bomo pač morali na takšne številke navaditi, ker velika večina ljudi pač ni politično angažirana - je neizpodbitno dejstvo, da večina šentjurskih volivcev hoče voliti ljudi z imenom in priimkom in ne dirigiranih strankarskih list. To smo sicer vedeli tudi že prej, referendum je domnevo le še dokumentiral. Upamo le, da si bodo naši občinski oblastniki rezultate referenduma vsaj zapomnili in jih po možnosti upoštevali vsaj pri lokalnih volitvah.

F.K.

Volilnemu referendumu ob rob

Slovenska referendumska histerija se je končala tako kot je zaslužila: s polomom. Ljudje so sicer šli na volišča, predlog SDS in 43.000 volivcev je prepričljiv zmagovalc, toda botri na oblasti, v prvi vrsti gre gotovo za odgovornost oziroma neodgovornost prejšnjega Državnega zbora, so pravočasno poskrbeli, da se ne bo nič spremenilo. Državljanom je ostal grenak priokus, da se oblast dela norca iz njih. Ali je bolj katastrofalen konec referendumskega gibanja sploh mogoč? Ne, ni!

Kdo so krivci?

Moj odgovor je kratek in jasen: LDS!

"Udbovci" bodo tožili Šentjurske novice

Spet nam grozi tožba. Grožnje prihajajo na naš naslov zaenkrat še posredno, a so vendarle neprijetne in prav nič zaželene. Sicer še ne vem, ali naj bi ŠN kršile Zakon o varovanju osebnih podatkov, žalile prizadete občane, ali morda celo izdale vojaško skrivnost. Oseбно se čutim odgovornega le za izraz "udbovci", ki sem ga namerno dal pod narekovanje in s tem jasno opozoril, da ne gre za neposredni pomen besede. Za ta spodrsljaj se opravičujem!

Še enkrat ponavljam, da sem informacijo prepisal iz časopisa Demokracija, kjer dobesedno piše takole: "V nadaljevanju objavljamo sezname aktivnih sodelavcev UDBE in vojaških rezervistov za celjsko področje. Podatki veljajo za leto 1990. PC SDV Šentjur pri Celju:" in sledil je že objavljeni spisek.

Franc Kovač

V Elegantu nič novega

Stečajni postopek v Elegantu še vedno ni končan. Potem, ko tako prva kot druga prodaja nista uspeli, tudi za 20% znižana izklicna cena (prva cena je bila okrog 2 milijona DEM) ni privabila kupcev, je stečajna upraviteljica pred dilemo, kako naprej. Obstaja možnost, da se odloči tudi za prodajo firme po delih, lahko pa jo prevzame tudi Banka Celje kot največja upnica in gospodari naprej po svoje.

V tem vmesnem negotovem času pa vzporedna firma E - šport, kljub nezaupanju poslovnih partnerjev, dokaj uspešno tekoče posluje. Najemno pogodbo kot tudi delovne pogodbe za določen čas s 160 zaposlenimi podaljšuje iz meseca v mesec ter ob nmanjših možnih stroških zagotavlja

zaposlenim sorazmerno zadovoljive plače. Povprečna plača znaša preko 50 000 tolarjev.

Obstaja možnost, da E - šport kupi Elegant?

"Ne, te možnosti ni. E - šport, kljub ugodnim trendom na tržiščih, živi iz rok v usta in ni v stanju početi kaj drugega, kot prevzemati tako imenovane lon posle. Smo brez lastnine, brez akumulacije in kot takšni seveda bankam povsem nezanimivi. Sicer pa bo treba počakati." Kaj več vam bo morda lahko povedala stečajna upraviteljica gospa Giacomellijeva, me je po telefonu odpravila direktorica E - športa gospa Uljarjevičeva.

F.K.

V Tolu anonimne težave

Dobili smo anonimni poziv, da naj nekdo od Šentjurskih novic pride v Tolo, si ogleda, kaj se tam dogaja in o tem kaj napiše. Delavci menda še vedno niso dobili izplačanega regresa, imajo pa zato dva direktorja, ki jim pridno zvišujeta norme in jih trpinčita.

Torej kar spodbuden začetek.

Pred tovarno sem srečal odhajajočega pomočnika direktorja Radka Pušnika: o tem bi lahko kaj rekel direktor, ki ga pa danes ni.

Razumljivo, tajnica ve še manj.

Poskušam provocirati delavko, ki sem jo srečal na stopnišču: morda bi predsednik sindikata g. Sudar lahko kaj rekel.

Tudi njega ni, je na terenu.

Nekoliko nesramno vsiljivo ga pokličem na dom: ne, v Tolu ni težav. No, vedno so težave, toda nič posebnega se ne dogaja. Pridite v tovarno, se boste pogovorili z direktorjem.

Da, seveda bom šel. Toda šele potem, ko bo anonimni klic postal bolj konkreten.

(Opomba: vodstvo Tola nam je prepozno sporočilo, da je pripravljeno dati informacije. Spodbudno za naslednjo št. ŠN)

F.K.

LDS je bila tista, ki je posredno ali neposredno (brez dvoma obvlada tudi Državni svet) postavila proti predlogu 43 000 volivcev dva svoja predloga, ki v bistvu ne odstopata od veljavnega volilnega sistema, seveda z razpoznavnim namenom, kako preprečiti spremembo volilnega sistema. Očitno jim sploh ni šlo za to, da bi na referendumu zmagali, saj bi potem šli na glasovanje le z enim samim predlogom, ali pa bi se dogovorili za drugačno interpretacijo volilnih izidov. Šlo je le za spreten maneuver, kako se izogniti pastem, ki jih s seboj morebiti prinašajo večinske volitve. Le zakaj naj bi menjavali volilni sistem, na katerem zmagujejo!? Vse so opravili po pravilih in jim objektivno ni kaj očitati. Če bodo uspeli še naprej držati državljanke v prepričanju, da so te njihove igrice državotvorne, koristne in sploh in oh v redu, kar jim je doslej praviloma dobro uspevalo, potem sta tako zgodba o spremembi volilnega sistema kot tista o drugačni slovenski družbi zaključeni.

Da ne bo zamere ali pomote: osebnost menim, da tudi obstoječi proporcionalni volilni sistem oziroma katerikoli od predlaganih ni absolutno slab. Če pa se zadostna skupina državljanov odloči po zakoniti poti predlagati drugačne volitve, je način preprečitve njihovih hotenj, kot ga je uporabila v tem primeru LDS, vse prej kot državotvoren. Resnici na ljubo, ni bila to le LDS. Ona je le odločila.

Franc Kovač

Post volilna oda poslanskim kandidatom

Ni dolgo tega, ko pri nas smo 'mel volitve, za SKD so to bile neuslišane molitve. Čeprav pogrnal' so na celi črti, naš' mu Jurčku še vedno pogrnjeni so beli prti.

Pač takšen naš volilni je sistem, alternativni Janšin predlog je padel nekaj dni zatem.

A vendar to v dobro Otoja in Občine je naše, da pije se čimveč 'z državne flaše.

SLS v Šentjurju že nekaj časa čudno se obnaša: najprej Škoberneta za sekretarja, za poslanca pa "kokakolinga" vladarja. A vseeno vam priznam, to res bila je zmaga vaša.

Artnak zagotavljal je, da on bil poslan'c bi pravi, da tak talent ima že po naravi. Nasprotnike preveč je blatil, sam sebe je s prestola sklatil.

Kar dober bil je socialni demokrat, Kovač bo zmagal, to bil je le tiskarski škrat. Čeprav z domačim medijem je razpolagal, ni "folka" dost' prepričal, da bi zmagal.

ZLSD je bila iz konkurence vzeta, saj tokrat nihče ni hotel rdeč' ga Cveta. Ostali kandidati bili so bolj za zgago, in tako "zasrali" trojno so šentjursko zmago.

Volilni analitik

Bo potonila tudi EMO - Energetika?

Zgodba šentjurskega EMA se vleče že vrsto let. Celo eden izmed udarnejših naslovov prve številke Šentjurskih novic izpred slabih štirih let je bil namenjen prav težavam v EMU. Tako kot tokrat, so tedaj težave prišle na plano, ko so delavci napovedali štrajk. Takrat je bila vzrok revolta domnevno nekorektno odpuščanje delavcev, manipulacije z denarjem, ki ga je za navidezno nova delovna mesta v by pass firmi Emo Energetika prispevala ministrica Puharjeva. Duhove je razburila tudi domnevna prodaja firme nemškemu Omnikalu v režiji znanega menedžerskega para Grdina - Bastl. Tudi sicer je nastanek šentjurskega Ema v tesni povezavi z bivšim predsednikom IS Grdino, ki velja za njenega idejnega očeta.

Letošnji novemberski štrajk naj bi bil menda posledica odločitve novega lastnika Energetike, firme Warga d.n.o. iz Maribora, da gre podjetje v stečaj.

Kaj se je z Emom dogajalo v vmesnem času, je težko oceniti. Informacije smo poskušali dobiti iz prve roke, to je pri večinskem lastniku in direktorju Wargi, ki pa za razgovor niti približno ni bil razpoložen. Napotil me je na predsednika regijskega Sveta svobodnih sindikatov g. Kalužo, ki naj bi te zadeve najbolj poznal. Taka neposredna naveza med lastnikom in sindikatom me je v temelju presenetila. Kdo je tu kdo? Od g. Kaluže po telefonu ni bilo mogoče zvedeti kaj več, kot da je v interesu socialne varnosti delavcev, da gre Energetika v stečaj. V načelu je bil pripravljen povedati kaj več, le da do zmenka ni in ni prišlo, ker je bil gospod s sindikata zelo zaseden (resnici na ljubo: eden je odpadel tudi po moji krivdi). Ker tudi predsednik Energetikinega sindikata g. Matoš ni prišel na dogovorjeni sestanek, svojega izginotja pa tudi kasneje niti po telefonu ni skušal opravičiti, mi je preostal le še običajni šentjurski vir informacij: ulica.

Večinski lastnik in direktor Energetike g. Warga iz Maribora, sicer človek, ki ga je v Šentjur pripeljal že pred leti bivši predsednik IS Grdina, in je bil nekašen sodirektor direktorju Vodebu (ali morda zaupnik Sklada?), sicer pa zaposlen na Strojni fakulteti v Ljubljani, je Energetiko kupil novembra 1995 od Sklada za razvoj za 1,6 milijona DEM. Kupil naj bi ga brez denarja oziroma na hipotekarni kredit z enoletnim moratorijem, ki ga je dobil od SKB banke na račun bodočega lastništva EMA. Z ozirom na dobro strojno opremo naj bi bila cena sumljivo

ugodna. Proizvodnja naj bi v začetku stekla razmeroma dobro, sčasoma pa, ko so Wargo eden za drugim zapuščali "prijatelji" iz Ljubljane, so se pojavile finančne težave. Precej naj bi bili krivi skriti dolgovi in podedovani posli z Indonezijo, ki so Energetiki predstavljali precejšnje breme. Tudi mnenje, da je prejšnje

vodstvo ustvarjalo izgubo namerno, zaradi lažjega lastninjenja, je bilo slišati. Plače niso bile posebno stimulatívne, dosegali niso niti panožne kolektivne pogodbe, zato je že pred tremi meseci prišlo do "internega zbora", na katerem so si delavci izborili dodatke k plači, tudi v obliki bonov, ter se tako približali panožni pogodbi. Koncem novembra je delavce presenetila odločitev vodstva, da gre Energetika v stečaj. Podjetje naj bi imelo prevelike težave s podkapitaliziranoostjo. Od svojih kupcev je zahtevalo celo 100 odstotne avanse, zato naj bi naročila kaj hitro povsem usahnila. V dogovoru z vodstvom so delavci pristali, da se v načelu odreka reševanja sporov s štrajkom, samo, da bi obdržali firmo pri življenju. Iskali so tudi podporo na Občini, a vse zaman. Vodstvo firme je obupalo in si menda zelo prizadeva za stečaj še pred terminom, ko jim poteče moratorij za pričetek vračanja hipotekarnega kredita SKB banki.

To je za zdaj vse. Kljub temu, da je predsednik regijskega sindikalnega sveta sklical tiskovno konferenco, nekateri menijo, da gre tudi v primeru stečaja Ema prej za informacijsko blokado kot za odprte karte.

F.K.

V Dobrini gredo dalje

Krajani Dobrine mislijo s svojimi toplicami resno. V soboto, 30. novembra, so s pomočjo Daniela Artičeka ustanovili Turistično društvo Dobrina, izvolili vodstvo ter tudi sprejeli vsa potrebna pravila. Predsednica TD je Danica Recko. Njo smo tudi povprašali, kakšni so njihovi načrti.

"Prav nocoj imamo sestanek vodstva TD in se bomo pogovarjali, kako naprej. Poskušali bomo s pomočjo g. Artičeka in Občine zainteresirati državo, da bo investirala v potrebne vrtine, ki nas bodo pripeljale do tople vode. Nobenega dvoma ni, da je naša voda zdravilna. Ljudje že hodijo sem z vseh koncev Slovenije s posodami in pripovedujejo o hitrih zdravilnih učinkih naše vode. Vsi smo prepričani, da ni naša voda nič slabša od tiste v Atomskih toplicah, tako nam je tudi povedal prof. Buser, le do nje moramo priti. To je naša priložnost in dovolj imamo zagnanih ljudi, da je ne bomo izpustili iz rok."

V Trznici se je bleščalo od biserov

V soboto, 7. decembra, je Zlatarstvo Gajšek imelo v Trznici prodajno razstavo biserov. Okrog 40 obiskovalcev je pozorno prisluhnilo strokovnim razlagam o "biserologiji", gospe pa so se zgrnile okrog vitrine, kjer so se košatile biserne ovratnice, zapestnice, uhani...Ste vedeli, da so biseri lahko tudi črni ali roza? In da je bila ena od ovratnic ocenjena na 2,5 milijona tolarjev? Ne, te v Šentjurju še niso prodali. So pa prodali dva cenejša primerka, takole do 50 000 tolarjev. Toda tudi če je vaša denarnica tanjšje sorte, se vam ni treba izogibati Gajškove zlatarne. Z 10 odstotnim popustom si boste biserno ovratnico lahko privoščili že za 12 000 tolarjev.

Pod železnico je že luknja

Izgradnja podvoza pod železnico je eden izmed večjih letošnjih gradbenih posegov. V prvi fazi bo zgrajen le podhod pod železnico in bo čez cesto še vedno treba skozi kolono avtomobilov, kljub temu je bil 9. december, ko se je pod železnico prvič skozi posvetilo, skorajda mali praznik. Za komentar smo poprosili dolovodjo gospoda Nomanovića.

Dela tečejo normalno naprej, če bo vse po načrtih, bo podvoz za Božič gotov. Gotova bodo gradbena dela, kdaj bo pa res uporaben, pa jaz ne vem. Asfalta pred pomladjo gotovo ne bomo polagali. Doslej smo izkopal okrog 1300 m³ raznega materiala in vgradili tudi približno 900 m³ betona. Delo je bilo precej zahtevno tako zaradi prestavljanja železniških tirov kot tudi zaradi težavnega terena. Betonska plošča sloni na štiriintridesetih 16 metrov dolgih in preko enega metra debelih betonskih pilotih. Sam podvoz bo imel obliko betonskega kesona s preko 70 centimetrov debelo talno železobetonsko ploščo, ki je tekoči mulj in talna voda ne bosta mogla ogroziti. Podvoz bo seveda tudi opremljen z avtomatskim črpališčem za meteorske vode, ki bodo pritekale vanj s površine.

Podvoz bo imel dva vozna pasova in pločnik za pešce, visok bo nekaj centimetrov manj kot tri metre. Kako dolgo bo služil le pešcem, nihče ne upa reči. Tudi župan Malovrh, ki se rad pohvali z zaslugami zanj, je previdno tiho. Če bi poskušal ugibati, bi rekel, da vsaj pet let - v kolikor ne bo prej prišlo v Šentjurju do prometnega infarkta ali revolucije v Hruševcu.

Večer Turistično olepševalnega društva

Nedeljsko popoldne, 15. decembra 1996, je udeležencem prireditve Turistično olepševalnega društva Šentjur potekalo v znamenju Jurjevanja. Po prijetnem nastopu pihalnega orkestra in mažoretne skupine Šentjur je sledila podelitev številnih priznanj, predvsem udeležencem tega šentjurskega praznovanja. Med 19-imi prejemniki priznanj za udeležence Jurjeve povorke 1996 so bili tudi Vahen Martin iz Zibike, Češnovar Jože iz Mozirja, Lesjak Stanko - izdelovalec kolesljev iz Gorice pri Slivnici, Mlakar Tone - stalni udeleženec povorke iz Kalobja in starosta Antlej Alojz iz Trške gorce. Sledila so priznanja dvanajstim zborom ter številnim društvom in posameznikom, od katerih pa se je le približno polovica udležila te prireditve.

Osrednje priznanje večera je bilo podeljeno že teden dni poprej v Slovenskih Konjicah in sicer republiško priznanje mestu Šentjur za 2. najlepše urejeno srednje oz. manjše mesto v Sloveniji. Prvo mesto je bilo podeljeno Domžalam. Komisija, ki ocenjuje in na koncu tudi podeljuje priznanja, je nenapovedano dvakrat obiskala Šentjur. Najprej jih je pot vodila do pokopališča, kjer so si ogledali kakšen je odnos Šentjurčanov do mrtvih. Sledil je ogled prireditvenih površin, športnega parka in športne dvorane v Hruševcu, obisk pa so končali z ogledom okolice stanovanjskih hiš. Napredek je bil po njihovem mnenju tolikšen, da smo si zaslužili kar drugo mesto. Pri tem so prav gotovo pripomogli tudi prejemniki lokalnih priznanj za ureditev okolice svojega domovanja ali drugih objektov: Župnijski urad Šentjur za obnovo cerkve na Rozaliji in njenih vrat, bistro Jurček Šentjur

Koliko bo Gradis dobil za prevzeto delo, g. Nomanovič niti noče ugibati. Menda gre za poslovno tajnost. Sicer pa uradno velja, da bo prva faza stala 170 milijonov. Od tega naj bi Občina priskrbela 10%, ostalo pa bo plačala Železnica.

Kot zanimivost naj povem, da so iz globine približno 5 metrov izvlekli mogočno deblo, verjetno gre za hrast, ki je v mulju ležal najmanj 150 let. Deblo je navzven pooglenelo, v notranjosti pa je les še povsem zdrav. Nekateri ugibajo, da je tudi mnogo starejše.

za obnovo gostilne nasproti cerkve v Zg. trgu, Vanda Pungartnik in Darinka Bračun iz Šentjurja za lepo urejeno okolje stanovanjske hiše ter Karlina Ogrizek prav tako iz Šentjurja za balkonsko cvetje. Te je ocenjevala naša, šentjurska komisija, kateri je bilo vodilo predvsem konstantnost lepote okolice in skrb zanjo skozi vse leto.

Ob koncu prireditve je predsednik TOD g. Ludvik Mastnak naznanil začetek priprav na Jurjevanje za leto 1997, vendar na te besede ni bilo preveč odziva. Vsi smo bili preveč zaverovani v kozarce in pladnje z dobrotami, ki jih je začelo prinašati na mize osebje gostilne Bohorč.

B. G.

Kaj je počel Kučan v Šentjurju?

Obisk predsednika države je gotovo dogodek tudi za večja mesta kot je Šentjur. Zakaj je bil v preteklem mesecu predsednik Kučan v Šentjurju takorekoč ilegalno, se lahko le sprašujemo. Lahko bi sicer vprašali načelnico UE Stoparjevo ali župana Malovrha, ki sta se družila z njim, toda, če takrat nista imela namena priti z njim pred javnost, potem tudi zdaj izsiljeni odgovori gotovo ne bi bili ravno izliv odkritosrčnosti.

Ali nam presotane kaj drugega, kot da se gremo anketo? Vprašanje se glasi: Zakaj se predsednik države Kučan boji Šentjurčanov?

Najbolj duhovite odgovore bomo seveda objavili.

TRGOVINA BARV IN LAKOV

Mešalnica avtolakov SIKKENS -
MOBIHEL - K.H.

vse vrste razredčil in trdilcev
brusilni papir 3M - SIA
kiti - brizgalni kit - fillerji - prinerji
razni zaščitni materiali
olja - svečke - filtri

NUDIMO VAM TUDI:

prodaja osebnih vozil
odkup karamboliranih vozil
avtokleparska popravila na ravnalni mizi
GLOBALJIG
avtoličarska priprava na sistemu SPANESI
lakiranje avtomobilov v lakirni komori
(peči)

UNITREJAN

Storitveno, trgovsko podjetje
TREBOVC JANI

Šentjur, Goričica 12a,
tel./fax: 063/743-393
mobilni: 0609 627 924

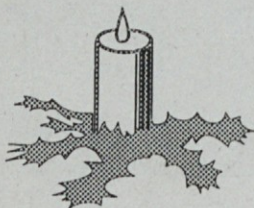

*Želimo vam srečno vožnjo v letu 1997, če pa
bo zaropotalo, se o kakovosti naše ponudbe
prepričajte sami!*

KEMO PLAST d.o.o.

3230 Šentjur pri Celju
Drofenikova 7, tel.:063/743-001

- talne obloge ●
- hišni tekstil ●
- tapete ●
- zavese ●
- dekorativne tkanine ●

*Hvala za nakup
in
zaupanje!*

TRGOVINA ROSANA

Zidar Metka, s.p.

Vas vabi v svojo prodajalno:
- v ŠENTJURJU, Ljubljanska cesta 1, nasproti Alposa

**VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE TER
SREČNO, ZDRAVO IN
USPEŠNO NOVO LETO 1997!**

v času od 20. 12. vas vabimo na velik
BOŽIČNO NOVOLETNI NAKUP!

10% ZNIŽANJE!!

- moških, ženskih in otroških zimskih jaken in bund
- rokavic
- šalov in kap

MOŠKE BUNDE

~~6.000,00 SIT~~
sedaj samo 5.400,00 SIT

OTROŠKE BUNDE
sedaj že od 3.200,00 SIT dalje

ŽENSKJE JAKNE

~~5.500,00 SIT~~
sedaj že od 4.950,00 SIT

OTROŠKI SMUČARSKI KOMPLETI

~~3.600,00 SIT~~
sedaj samo 3.240,00 SIT

Nudimo vam tudi praznično ponudbo
- trenerk, nogavic puloverjev,
hlač, spodnjega perila
in veliko izbiro igrač.

Delovni čas
Vsak dan:
8 - 18
sobota:
8 - 12

V vrtcih po novem

Tisti starši, ki niso vzeli resno opozorila, da morajo dati na Občino pravočasne in pravilne vloge za znižano plačilo vrtca za njihove malčke, bodo kaj neprijetno presenečeni. Od 1. septembra dalje, ko se cene vrtecev zaračunavajo drugače, plačujejo namreč le akontacije, ki so seveda bistveno nižje od novih cen. V 9. dohodkovnem razredu bo varstvo otroka v šentjurskih vrtcih stalo kar okrog 26 000 tolarjev.

Za kaj gre, smo vprašali g. Peperka z Občine, vodjo oddelka za družbene službe.

"Da, sistem plačevanja vrtecev se je spremenil. Doslej je veljalo, da so starši prinesli v vrtece potrdila o svojih dohodkih in na podlagi teh so plačevali za varstvo otroka od 6000 do 12 000 SIT, razliko pa je vrtcem krila Občina iz proračuna. V tem sistemu sta šepala tako preglednost kot tudi sama gospodarnost in prizadevnost v vrtcih. Zdaj pa izhajajo iz polne cene oskrbe, ki znaša za redni program v vrtcih v naši občini 31 345 SIT, starši pa imajo pravico do olajšav, ki jih uveljavljajo na Občini na podlagi dokazil o dohodkih, premoženju ali statusu. Osnova za izračun olajšav je davčna dohodninska odločba. Če dohodek na družinskega člana znaša manj kot 20% od povprečne neto plače v državi (71 279 SIT) potem plačajo sami le 15% cene, razlika do 31 345 SIT pa gre v breme občinskega proračuna. Potem ko so starši vložili na Občini vsa potrebna dokazila, dobijo le odločbo o odstotku lastne udeležbe pri ceni vrtca in to ne glede na to, v katerem vrtcu je otrok. Glede na dohodke so razdeljeni v devet razredov. Če dohodki staršev znašajo na družinskega člana nad 150% od povprečne neto plače v državi (to je 9. razred), potem bo njihov odstotek udeležbe v ceni vrtca 85 odstoten in bo znašal 26 000 SIT. Toliko bodo zaračunali tudi tistim staršem, ki so "pozabili" te zadeve pravočasno urediti."

Kaj vse to konkretno pomeni? Je vrtec dražji ali ni?

"Je in ni. Gre za nekakšno socialo, za večje razlike. Prej je najmanjši prispevek staršev znašal 6000 SIT in največji 12 000 SIT, zdaj pa bo najnižji prispevek okrog 4500 SIT, najvišji pa 26 000 SIT. Razliko do polne cene varstva bo tako kot prej tudi zdaj kril občinski proračun."

Na prejšnji seji Občinskega sveta smo slišali, da pri uvajanju tega sistema kasnite in da zato lahko pričakujemo težave tako s starši kot z občinskim proračunom?

"Nekaj težav gotovo bo, toda bolj zaradi množice nepopolnih vlog, kot zaradi naših zamud. Lahko rečem, da smo v celjski regiji celo med prvimi, ki smo začeli izdajati odločbe. Doslej smo jih izdali okrog 400, do konca leta pa naj bi bile že vse zunaj. Obremenitev proračuna bo gotovo večja, za kakšne številke gre, pa bo znano, ko bodo izdane vse odločbe o znižanju plačil v vrtcih."

In kakšne so prednosti novega sistema?

"Gre za večjo preglednost, tudi za prilagoditev na davčni sistem. Starši niso vezani na določen vrtec in lahko izbirajo med programi. Verjetno bo tudi prišlo do nekakšne konkurence med vrtci in posledično do kvalitetnejšega otroškega varstva."

F.K.

Moja dežela - lepa urejena in čista: Šentjur drugi

Moram priznati, da sem bil kar malo presenečen, ko sem zvedel, da je v tej akciji Turistične zveze Slovenije Šentjur zasedel v kategoriji srednjih in manjših mest spoštovanja vredno drugo mesto, za Domžalami in pred Vrhniko.

V obrazložitvi piše: "Šentjur je srednje veliko mesto kmetijskega področja z dolgo in bogato zgodovino ter lepo sodobno ureditvijo v sedanosti. V neposredni bližini je kar nekaj zgodovinskih obležij in tudi v mestu imajo kaj pokazati turistom in obiskovalcem. V zadnjem času so zgradili več poslovnih objektov, obnovili cestišča in zgradili obvoznico. Zelo lepo so obnovili domačijo Ipavčevih, skrbijo pa tudi za čim boljše turistično ponudbo okolice mesta."

Številni gostinski lokali in hotel dopolnjujejo bogato ponudbo. V mestu pa morajo čimprej popraviti nekaj zanemarjenih zgradb, nekaj slabih fasad in poskrbeti za več prireditvev. Ob vse večji uveljavitvi prizadevnega turističnega društva jim bo to gotovo tudi uspelo."

Hm, lepo! Ker se nisem mogel znebiti vtisa, da so to "rožnato pismeece" gospodje iz Turistične zveze napisali precej na pamet ali pa vsaj po naročilu, sem jih prosil za njihovo bolj podrobno oceno. Recimo, rad bi slišal, kaj konkretno jih je navdušilo (morda nogometna ograja?) oziroma zakaj nismo navsezadnje tudi prvi. Pa so rekli, da ocenjevalne pole niso javna zadeva.

Prav, bomo pač drugi v državi! Zanimivo bi bilo le videti, kakšna so mesta tam proti koncu lestvice.

F.K.

Kaktus velikan

Gospa Elza Tovornik neguje na svojem vrtu pravega velikana med kaktusi. Kljub temu, da so ga že dvakrat "obglavili", še vedno dosega svojih 260 cm. Njegova preteklost sicer ni tako slavna kot njegova sedanja velikost - je namreč ukraden. Storilka tega dejanja je bila izmed treh "sposojenih" vršičkov prisiljena enega odstopiti tudi očividcu, ki ga je odnesel domov k ženi. Majhnemu vršičku je novo okolje očitno prijalo, saj je svojih 15 let veselo rasel in s tem delal preglavice g. Elzi. Njihova garaža je namreč visoka le 220 cm in tako za dobrih 40 cm prenizka za dostojno prezimovališče našega velikana. Tudi v času, ko sem bila na obisku je bil "malček" v sosedovi garaži. Če se ne bo ustavljal v rasti, ga prav gotovo čaka še tretje "obglavljenje".

B. G.

Spet razstava v Knjižnici

V četrtek, 12. decembra je bila v knjižnici kratka slovesnost ob otvoritvi razstave športne fotografije Rada Klincova iz Celja, ki bo na ogled še ves mesec.

Zame osebno je razstava pomenila razočaranje, ker sem tako od nje kot tudi od avtorja pričakoval pravzaprav nekaj drugega, na primer takšen pogled v svet športa, kot ga lahko zazna in ohrani le kamera v nepredvidljivih rokah umetnika. Razstavljenim fotografijam res ni kaj očitati, vodni svet iz kajaka je gotovo nekaj posebnega, toda nisem se mogel znebiti vtisa, da razstavljen lepota ne presega ambicij dobrega družinskega albuma.

Bolj kot sama razstava je moja pozornost vzbudila uvodna beseda ravnateljice Cmokove. Dejala je, da je kultura spet odrinjena za stopničko nižje in previdno nakazala, da bi se v prihodnje znalo kaj neprijetnega zgoditi tudi Knjižnici in njenim prireditvam.

Le kaj se dogaja?

F.K.

Novoletni Šentjur

Prijeten, ne prehladen večer je, zato se odpravim na potep po nočnem Šentjurju. V Ipavčevi ulici me spremlja prijetna svetloba ličnih uličnih svetilk, ki že od začetka decembra prijazno razsvetljujejo Zgornji trg. Tudi nekaj svetlečih repatic in pisanih svetilk je "zašlo" v bližino Ipavčeve hiše. Bolj kot se bližam "centru" Šentjurja, vse več jih je in pridružujejo se jim tudi zvezdice, zvončki in drugi pisani okraski. Silhuete visokih dreves se ob večernih urah rišejo v modri in rumeni svetlobi in tudi pročelja hiš so vsako noč bolj razsvetljena in ozaljšana. V oddaljenih oknih brlijo tu modre, tam rdeče, spet pisane in čisto bele, drobne in velike lučke. Nehote se v meni prebudi praznično vzdušje, polno pričakovanj, upanj in želja za prihodnje leto.

Lansko leto smo lahko prvič opazili te svetleče okraske, ki prihajajo iz trgovine Elektro Bum. Večina okrasov in lučk je priklopljenih na javno razsvetljavo, za ostale pa so pokazali veliko zanimanje posamezni podjetniki in obrtniki. Šentjur je vsaj po zunanji podobi v polni pripravljenosti in pričakovanju najdaljše noči v letu, ko bodo živobarvni ognjemeti razsvetljevali nebo in bodo veseli zvoki odmevali skozi noč. Današnji večer je skrivnostna spokojna podoba novoletnega pričakovanja.

B. G.

Krvodajalci pri županu

Dokler še vsi čili in zdravi veselo korakamo po naši zemljici, se le poredko zavemo, kako tanka je vez med življenjem in smrtjo. In včasih je le kapljica krvi tista, ki zaniha tehtnico v eno ali drugo smer. Vse prevečkrat se

nas ob nevarnih boleznih in krvavih nesrečah polašča občutek: saj meni se to ne more zgoditi. Pa se lahko! Že jutri. In še kako bomo tedaj hvaležni številnim darovalcem krvi, ki nam bodo s svojim darom morda rešili življenje.

V Šentjurju je registriranih 1200 darovalcev krvi, od tega jih približno 600 daruje kri v petih krvodajalskih

akcijah letno. Če vsak daruje 3 dcl krvi, pomeni to 180 litrov dragocene tekočine. V torek, 17. decembra, so se v Ipavčevi hiši zbrali vsi tisti, ki so se podobnih akcij udeležili vsaj štiridesetkrat. Med tistimi, ki so največkrat darovali kri so: Žlender Jože iz Loke pri Žusmu (127 x), Romih Franc iz Gorice pri Slivnici (109 x), Levec Silvo iz Planine (93 x) in Lenart Konrad iz Dramelj (85 x). RK Slovenije, ki letos praznuje tudi svojo 150 - letnico, je vsem poslal tudi spominska priznanja in darilca. Med številnimi prejemniki priznanj sta bili na moje presenečenje le dve predstavnici ženskega spola: Mila Tifengraber iz Šentjurja, ki je kri podarila 74krat in Stanka Koritnik iz Dramelj - 41krat.

Po ogledu Ipavčeve hiše so krvodajalci svojo rdečo tekočino razredčili z izbrano belo kapljico iz "Ipavčeve ječe".

B. G.

Kje bomo lahko silvestrovali?

V Šentjurju boste lahko izbirali med hotelom Alpos in Gostiščem Bohorč.

Hotel Alpos: igra Specter sound iz Hruševca, silvesterski menu, žrebanje nagrad - cena 7500 SIT.

V Alposu ponujajo tudi silvestrovanje ob šanku: cena brez hrane je 3000 SIT, z večerjo pa 5500 SIT.

Gostišče Bohorč: igra trio Stanka Fajsa, polnočno presenečenje, silvestrski menu - cena 6000 SIT.

GD Gorica pri Slivnici: igra ansambel Slavček, topla gasilska večerja, kislja juha, darilca za vse - cena 4500 SIT.

Gostišče Montparis: igra duo Ping - pong, silvestrski menu, polnočni ognjemet - cena 8500 SIT.

Božično - novoletne prireditve

20. decembrab 19. uri v KD Šentjur: koncert MPZ "Skladatelj Ipvavcev" Večer slovenske ljudske pesmi;

21. decembra ob 19. uri v KD Šentjur: koncert pihalnega orkestra in kvarteta haemoniarjev - učiteljev glasbene šole;

25. decembra ob 18. uri v župnijski cerkvi v Šentjurju: spevoigra "Slovenski božič";

26. decembra ob 16. uri v KD Ponikva: koncert MePZ Ponikva in MPZ Radeče;

29. decembra ob 19. uri v športni dvorani v Hruševcu: božično novoletni narodno zabavni koncert.

Miklavž v Planinski vasi

Šentviški otroci so se letos srečali z Miklavžem v cerkvi Sv. Miklavža nad Planinsko vasjo. Vse je bilo tako kot se za miklavževanje spodobi: v prijetno ogreti cerkvi je Miklavža in njegovo tradicionalno spremstvo angelov in hudobca pričakalo 70 malčkov z vse šentviške fare. Maša, kratek priložnostni program in darilca - bilo je dovolj za en dan sreče!

Starši so prispevali po 1000 SIT, nekaj sta primaknila Sitotisk Koželj in Nizke gradnje Kovač, vsebino in organizacijo pa okoliška mladina z Nikom Koželjem in Nučevo Mojco na čelu.

S predbožičnega koncerta v Jakobu

Čeprav se koncertnih prireditev v cerkvah še vedno nisem privadil, moram reči, da je bila pravilna postavitev koncerta flavtistke Alenke Čater in organistke Katarine Arlič v prijetno urejeno cerkev S. Filipa in Jakoba v Jakobu. Mogočne orgle, flauta in adventno predbožično vzdušje ter polna cerkva so iz meglenega sobotnega večera napravili praznik. Poleg tradicionalnih potrošnikov kulturnih storitev iz Šentjurske kjižnice, občinske nomenklature in številnih pevskih obrazov, smo v jacobški cerkvi opazili tudi precej okoličanov. V prvi vrsti se je po dolgem času v klop skupaj namestil celo nekdanji tandem Malovrh - Grdina.

Kdo je organizator prireditve, se ni dalo razbrati.

Krivično bi bilo, če bi o kakovosti programa napisal karkoli, ker se zavedam, da sem podobno kot večina prisotnih naglušen za glasbena sporočila, pa čeprav gre za mojstre kot so Beethoven, Bach in drugi. Avditorij se je očitno umiril šele proti koncu koncerta, ko smo se vendarle našli v Šiflerjevi Tretji slovenski rapsodiji in je vsa cerkev zadržela ob mogočni orgelski: Sveta noč...

F.K.

"Mali župani" pri županu

V ponedeljek, 16. decembra, se je občinsko vodstvo sestalo s predsedniki svetov KS. Dnevni red, obravnava občinskega proračuna, je bil vsebinsko obetajoč, sam kraj sestanka - vinoteka v Ipavčevi hiši - pa skorajda ne preveč.

Osnutek proračuna so predstavili Jelenčeva, Ratajeva in Peperko. Naslednje leto naj bi se v občinski blagajni zbralo za 9% več denarja, to je 909 milijonov SIT. S tem denarjem bodo pokrite vse zakonske obveznosti Občine, ne bodo pa spoštovana vsa tako imenovana merila za porabo po posameznih področjih, ker bi sicer zmanjkalo za investicije in za pokrivanje proračunske luknje iz letošnjega leta.

Pričakovati je bilo ostro razpravo na tako sestavljen proračun, morda celo tudi zahteve za drugačen koncept proračunske porabe, a se ni zgodilo prav nič dramatičnega.

G. Šafran s Kalobja je povedal, da na Kalobje ne dobivajo niti gradiv za seje sveta in ne vejo, kaj se sploh dogaja. Opozoril je na težave z odvozom kontajnerjev (prevozi so predragi, pa še več jih zaračunajo), na preteče pomanjkanje vode, če bo JKP še kar naprej priklopljal nove porabnike ter na plaz v Trnem.

Leskovšek iz Slivnice je "grozil" z novimi vodovodnimi projekti (ki nimajo izgledov, da pridejo v letošni proračun) ter zahteval več denarja za novo nastala društva. KS Šentjur - okolica (g. Centrih) je zanimalo, kako bo s pločniki v Vrbnem in Novi vasi (v izdelavi so projekti) in kdaj bo nadvoz (pričetek morda leta 1998). Erjavec iz KS Šentjur - mesto je bil najbolj nezadovoljen, ker je ugotovil, da je potreb odločno več kot denarja, izgledov za samoprispevek pa ni nobenih. Izrazil je pričakovanje, da bodo druge KS imele več razumevanja za potrebe mesta. Skale iz Loke je spomnil na cesto proti Hrastju, Peperko (Blagovna) na "svojo" cesto proti Bukovžlaku, Salobir (Dobje) na ukinjanje avtobusnih prog ob sobotah in praznikih, Štrajher (Dramlje) pa, da je v proračunu potrebno več sredstev nameniti zadovoljevanju temeljnih potreb občanov (elektrika, voda...).

Ker je bil sestanek očitno bolj protokolarnega značaja, se je kaj kmalu iztekel, brez resnejših načelnih posegov v občinsko proračunsko porabo in se prevesil v županovo zdravico in zakusko.

Mislím, da se je tudi na tem sestanku pokazalo, da ostajajo krajevne skupnosti vse bolj na obrobju in so nemočne nasproti občinskim oblastem.

F.K.

Srečanje najstarejših Dobjanov

V Dobju je že navada, da v času pred božičem in novim letom pripravijo srečanje nad 80 let starih sokrajanov. Teh je v Dobju 42.

Letošnjega srečanja članov RK in starejših krjanov, ki ga je pripravil KO RK Dobje, se je udeležilo preko 100 krajanov. Najprej sta jih pozdravila predsednica RK Marija Novakova in predsednik KS Francu Salobir, nato so prijeten kulturni program izvedli učenci OŠ pod vodstvom prizadevne učiteljice Slavice Rajh.

Vsi starejši od 80 let so prejeli darila, ki so jih omogočili Ozelot, Hrib, Jurmes, KS in RK Šentjur. Še posebej velja pohvaliti podjetje Hrib, ki je že med letom omogočilo obdaritev štirih krajanek ob njihovih visokih življenjskih jubilejih. Devetdeset let so letos dopolnile Marija Selič, Terezija Planko in Eva Gradič, ke je praznovala prav te dni. Poklonili so ji tudi šopek, ki ga je bila zelo vesela.

Po prireditvi so obiskali tudi najstarejšo krajanko Katarino Trupej, ki je letos dopolnila 93 let.

Franc Leskovšek

99 LET "FRJANOVE MAME"

V teh zimskih dneh smo vsi v pričakovanju božiča, novega leta, obenem pa vsi tudi zaskrbljeno razmišljamo, kaj nam bo prineslo novo leto - najmlajši si želijo snega, šolarji uspešno zaključeno šolsko leto, maturanti uspešno maturo, delavci višjih plač, upokojeanci več časa, najstarejši pa predvsem zdravja.

Med temi zadnjimi je tudi najstarejša krajanka KS Gorica pri Slivnici Lucija Mastnak, ki je 2. decembra praznovala častitljivih 99 let in bi iz življenjskih izkušenj ter znanja, ki ga veskozi narekuje življenje, že najbrž kar večkrat maturirala.

Sama pravi, da jo je tako, polno bistrega razuma, zdravo ter močno, naredilo ravno tisto težko, garaško, skromno kmečko življenje, da ji je pri devetindevetdesetih lepo, saj živi pri skrbni hčerki Veroniki z možem, prav takšnih vnukinjah, največ veselja pa ji delata pravnuka. Sama pa rada kaj prebere, in to brez očal, plete

tople volnene nogavice in z njimi obdari domače in goste.

Ob njenem prazniku, ki je hkrati praznik cele Zupančeve družine, so jo obiskali tudi predstavniki KS in RK Gorica pri Slivnici. Podmladkarja RK, osnovnošolca Valerija in Denis pa sta ji ob srečanju še zaigrala.

Sokrajanji smo ponosni na "Frjanovo mamo", kot ji pravijo sosedje, saj nam vsem daje moči in radostnega pogleda na življenje. Zato se veselimo praznovanja njenega stotega rojstnega dne in še velik naslednjih.

Nina Gradič

VESELI OTROCI - PONOSNI STARŠI V GORICI PRI SLIVNICI

Pa se je ustavil tudi v Gorici pri Slivnici. Na odru si je postavil majčkeno hišico, potem pa vsake toliko časa pokukal ven in pomagal voditeljici Mojci pri napovedi vsake točke, zraven pa predstavil še znamenitosti gostujočega kraja. In kdo to? Kaličopko seveda.

V soboto, 7. decembra, so v slivniškem kulturnem domu namreč snemali radijsko oddajo- KALIČOPKO NA POTEPU.

Vse se je, kot se za radijsko oddajo spodobi, začelo z reklamnim blokom, zaradi česar je dvorani zavladalo nekakšno začudenje, vendar samo s strani poslušalcev, kajti nastopajoči so to že izkusili na dopoldanski generalki. Potem pa so se zvrstili otroci iz vrta, loški in slivniški prvo-, drugo-, tretje-, četrtošolci, ki niso samo peli, ampak tudi deklamirali ter nekateri igrali na instrumente, ki se jih učijo igrati v glasbeni šoli v Šentjurju. Tudi Otroški pevski zbor Slivnica je pod vodstvom Metke Bevc zapel tri pesmice, s pesmico Mi se imamo radi, ki so jo zaigrali na Orffove instrumente učenci glasbenega krožka, pa se je uradni snemalni del končal in na svoj račun so prišli obiskovalci, predvsem najmlajši. Ti so ob pesmicah Nisem važna, Ole Majole ter Mojca in Kaličopko zarajali po dvorani in med starejšimi poželi silno navdušenje.

Da bomo to oddajo lahko poslušali na radijskem programu Val 202 v nedeljo, 29. decembra, ob pol osmih zjutraj, tudi okrog novega leta pa še na programih Šmarje, Morje-Izola ter Brežice, je še povedala voditeljica Mojca in veselo smo odkaličopkali domov.

V petek, 13. decembra, pa so v istih prostorih na prireditvi KORAJŽA VELJA svoje glasbene sposobnosti pokazali najpogumnejši in obetavni učenci. To prireditev je v našem kraju že drugič pripravil v sodelovanju z osnovno šolo Slivnica Studio H iz Trbovelj. Nastopajoči so se v petek dopoldne pod vodstvom prireditelja pripravljali na nastop, ob enajsti uri pa so se predstavili sošolcem in učiteljem. Učenci so bili hkrati žirija občinstva. Le-to je s svojim petjem in sproščenim nastopom najbolj navdušil četrtošolec Davor Pušnik, ki kar pogosto pobira priznanja na tovrstnih prireditvah. Strokovna žirija je imela težko delo, saj je v tej šoli, tudi po mnenju vodje studia, Boga Hvale, veliko odličnih pevcev. Najvišjo oceno sta si nazadnje pridobila

osmošolca Lidija Hrustek in Damjan Loknar, ki sta zapela v duetu.

Veselo v Gorici

Pa veselja še kar ni bilo konec. V ponedeljek, 16. decembra, ob deseti uri je slivniška dvorana spet bila polna življenja, saj je bila nabita z mladimi gledalci, ki so spremljali igralske, akrobatske in glasbene sposobnosti najmlajših v predstavi GULIVER. Skupina Flip iz Pirana je očarala s svojo pristrčnostjo. Del denarja iz vstopnine je namenjen v humanitarne namene- za zdravljenje mlade bolnice iz Šentjurja v Angliji-zato je bil končno zadovoljstvo toliko lepši.

Seveda pa december ne bi bil december, če najmlajših ne bi obiskal in jih obdaril dobri mož, pa naj bo to BOŽIČEK ali DEDEK MRAZ. Njihova srca so hitreje utripala in očke so močneje zažarele v petek, 20. decembra, ko so si ogledali igro Mojca Pokraculja in se srečali s pravljичnim dobrotnikom.

Te prireditve so pokazale, da je december tudi v Gorici pri Slivnici drugačen mesec kot ostali, predvsem za otroke. Pokazali so toliko sposobnosti, poguma, pa tudi želja in pričakovanj; naj se jim v prihajajočem letu sposobnosti čim višje razvijejo, njihove želje in pričakovnja pa izpolnijo.

Nina Gradič

Konji

Obiskujemo OŠ Hruševac in učenci, ki že vsa leta obiskujemo biloški krožek, smo želeli bolje spoznati konjerejo v naši okolici.

Obiskali smo družino Gobec, ki se s konjerejo ukvarja že 13 let. Gospod Jože in žena Terezija sta velika ljubitelja živali. S konjerejo se ukvarjata ljubiteljsko. Velikokrat sta že sodelovala na Jurjevanju.

Zelo zanimiva nam je bila kmetija Zdolšek, kajti gospod Jože se ukvarja s konjerejo že 40 let. Najprej je vzrejal delovne, nato športne konje, zadnja leta pa žrebce. Iz razgovora z njim smo začutili, da ti ljudje živijo s svojimi živalmi.

S konji se pogovarjajo kot z ljudmi in konj se odziva kot da bi jih razumel. Ko smo prvič prišli na kmetijo z namenom, da bi

jahali, nas je spreletel strah, ki pa smo ga prav kmalu premagali. Najprej smo se s konjem sprehajali in se z njim spoprijateljili. Po večkratnih obiskih, ko nas je kobila začutila pred hlevom, je začela rezgetati, kajti veselila se je sprehoda in galopiranja. Jahanje nam je bilo prijetno doživetje, odnos do konja pa čisto drugačen kot v začetku. Pred jahanjem smo ga očistili in opremili. Med pripravo za ježo smo se tudi mi z njim pogovarjali. Prišli smo do spoznanja, da je delo z živalmi res nekaj lepega. Živo bitje, ki ti nekaj pomeni, te pomiri, razveseljuje in daje novih moči za premaganje težav.

Želimo in mislimo, da nas narava ne bo nikoli tako razočarala, da bi jo zasovražili in uničevali.

Biološki krožek - mentorica G. Zupančič

TIP
LIPA
Sentjur

**PRODAJNI
CENTER
ŠENTJUR**

tel.: 743-582, 743-174, 743-677

Spoštovani Kupci,

ENKRATNA PRILOŽNOST ZA NAKUP

- zam. skrinja LTH 220 l	51.720,00 SIT
- zam. skrinja LTH 300 l	62.856,00 SIT
- zam. skrinja LTH 380 l	69.840,00 SIT
- hladilnik 125 l	24.890,00 SIT
- mesoreznice št. 12	3.022,00 SIT
- mesoreznice št. 22	4.752,00 SIT
- mesoreznice št. 32	6.552,00 SIT
- rezalni stroj	5.990,00 SIT
- jedilni servis 30 delni	3.990,00 SIT
- likalne mize	2.800,00 SIT
- sušila za perilo	1.869,00 SIT
- polmilna linija za vino	193.452,00 SIT
- črpalka za vino	11.466,00 SIT
- filter 20 za vino	102.487,00 SIT
- slojnice 20 x 20	3.501,00 SIT
- cisterne inox 100 l	14.152,00 SIT
- cisterne inox 300 l	26.033,00 SIT
- cisterne inox 500 l	43.856,00 SIT
- NPK 0-10-30+3+1+9	2.165,00 SIT/vreča
- NPK 5-8-15 3+3+1+7	2.234,00 SIT/vreča
- NPK 0-12-20+7	1.265,00 SIT/vreča
- superfosfat 26%	1.290,00 SIT/vreča

AKCIJA BIOSOL - ORGANO 1.245,00 sit/VREČA

Velika izbira daril za Miklavža, Božič in Novo leto!

Poslovnim partnerjem se
zahvaljujemo za zaupanje, vsem
občanom Šentjurja pa voščimo
blagoslovljene božične praznike in
zdravo novo leto!

UREJENO IN PROSTORNO
PARKIRIŠČE!!!

čeki + krediti
+ kartica AKTIVA

Odkrijte
dober nakup!

HOTEL
alpos

ALPOS COMMERCE, HOTEL ALPOS
VALENTINA OROŽNA 4, 63230 ŠENTJUR
TEL.: 063/743-905, 743-705, FAX: 063/743-619

Že veste, kje boste silvestrovali?

Hotel Alpos vam ponuja prijetno
zabavo z ansamblom Specter Sound,
seveda ob izbranih jedeh in pijači!

Ne pozabite na rezervacije!!!

SREČNO 1997!

Tudi za novoletni ples!

**PRODAJALNA
SONJA**

POLEG SODIŠČA

Ul. Dušana Kvedra 43
Šentjur
Tel.: 063/741-616

Cenjenim strankam
želimo vesel Božič in
srečno Novo leto 1997!

odprto
od 9. - 18. ure
v soboto
od 8. do 12. ure

20 % NOVOLETNI POPUST!

FRIZERSKO LEPTNI
STUDIO

SILVA

SILVA PINTARIČ
MILOŠA ZIDANŠKA 10 A
3230 ŠENTJUR
TEL.: 063/743-172

Želimo vam vesele
Božične praznike
in obilo zdravja
v letu 1997!

Hkrati pa vas
obveščamo,
da od januarja dalje
strižemo po naročilu!

Delovni čas
pon. - sob. 9.00 - 18.00
7 - 18h
mim. sobota
7 - 12h

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 480

Poslujemo
vsak dan od 9. do 16. ure, sobota od 8. do 12. ure.

NUDIMO VAM:

- strokovno računalniško kontrolo vida
- računalniško izbiro najlažjih in najboljših vrst stekel
- očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

- fotosenzibilna
- bifokalna
- multifokalna (z garancijo)
- stanjšana
- plastična
- sončna očala RAYBAN
- najboljše kontaktne leče, mehke in poltrde, proizvajalca
Bauch & Lomb

CARL ZEISS, ESSLOR

- vse dioptrijske podatke vodimo računalniško

Plačilo možno
na več čekov

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

Slivniško jezero danes - in nikdar več!?

O Slivniškem jezeru je bilo tudi v Šentjurskih novicah zapisanih že nič koliko besed. Najprej smo pisali o njem kot o potencialnem turističnem rajju, ki obeta vsej občini gospodarski razcvet, kasneje tudi kot o "mafijemskem muholovcu", okrog katerega se zbirajo bolj ali manj spretni poslovneži oziroma privilegiranci iz prvih vrst pri koritu, ki so tam zaslutili bližnjice do zaslužka. Besede gor ali dol, občinski svetniki iz Slivnice še zdaj radi besedujejo o tem. Čas pa teče, od jezera pa nobene prave koristi.

Ribiški dom na Tratni večji del leta samuje, RTG Tratina životari, rib je menda vse manj in celo ribiči počasi obupujejo nad njim. "Jezerska kraljica" že tretje leto počiva na suhem, o obetavnem rekreacijskem centru ob jezu ni nič več slišati. V poletnih vročinah obale jezera še nekoliko oživijo, ko ga pokrije led, je čudovito drsališče, o turističnem bumu pa seveda ni sluha ne duha niti poleti, kaj šele pozimi. In o zaslužkih, takšnih ali drugačnih, tudi ne.

Letos se je nad jezero spravila še dodatna nadloga: bujno se je razraslo različno vodno rastlinje. Na prvi pogled je jezero spominjalo bolj na žabjo mlako kot na perspektivni turistično - rekreativni biser.

"Slivniško jezero umira", je šlo od ust do ust.

Ministrstvo za okolje in prostor in Občina Šentjur (župan naj bi ob tem celo presešel svoje pristojnosti) sta naročila še eno študijo. Profesor Dani Vrhovšek je v imenu Limnosa d.o.o. iz Notranjih gorik pripravil "Strokovne podlage za sanacijo Slivniškega jezera za večnamensko uporabo njegovega obvodnega in vodnega prostora" in je svoje izsledke tudi predstavil na seji Občinskega sveta. Študija je za kratek čas sicer razburila občinske svetnike, očitno pa usode Slivniškega jezera ne bo pramaknila z mrtve točke.

Oproščam se bralcem, ker bom poskušal precej laično povzeti, kar sem pač uspel razbrati iz te strokovne analize. Upam, da mi bo naknadno le priskočil na pomoč kdo od bolj osveščenih iz občinskih strokovnih služb.

Rezultati analiz, ki jih je predstavil prof. Vrhovšek, so nedvoumno pokazali, da je Slivniško jezero močno eutrofično.

Eutrofizacija jezer je ena najpogostejših ekoloških katastrof, ki grozijo sladkovodnim akumulacijam. To je proces, pri katerem v vodi narašča količina organskih in anorganskih snovi, bodisi naravnega (asimilacija) ali umetnega (antropogenega) izvora. Prinešeni ali v jezerski vodi nastali organski delci tonejo proti dnu, se kopičijo v sedimentu, tu porabljajo kisik iz vode, razpadajo in ustvarjajo, poleg tistih, ki jih v jezero prinašajo vodotoki, še nove količine fosforja in dušika. Ta dva elementa iz sedimenta vnovič vstopata v procese eutrofizacije, jezero se vse bolj zarašča in začaran krog se zaključí. Končni rezultat eutrofizacije je vse več odmrle biomase v jezeru, pomanjkanje kisika in vse večja vsebnost raznih strupenih snovi, alg, bakterij, ki so lahko škodljive zdravju človeka in živali. Jezero umre oziroma je uporabno le še kot akumulacija za industrijske vode, namakanja in podobno.

Po podatkih iz študije je Slivniško jezero letno obremenjeno s 118 tonami fosforja in s 300 tonami dušika. Kaj te številke praktično pomenijo oziroma kakšne so posledice, je v študiji izračunano s pomočjo aplikacije "Lake Model" za napovedovanje bodočega dogajanja v jezerski vodi. V primeru, da se v dogajanje v Slivniškem jezeru ne poseže s sanacijskimi ukrepi, omenjena količina fosforja

in dušika zadostuje, da bo eutrofizacija v najkrajšem času dosegla maksimalno stopnjo in se najkasneje v desetih letih stabilizirala v hipereutrofnem stanju. Če bi takoj posredovali z sanacijskimi posegi ter zagotovili za 30% manjši dotok fosforja in dušika v jezero, bi potek eutrofizacije samo upočasnili, oziroma bi se ta v 5 letih ustalila na nekoliko nižji stopnji, ki pa je še vedno ekološko nesprejemljiva. Šele za 50% zmanjšan dotok letne količine fosforja in dušika bi zadovoljivo ustavil eutrofizacijo Slivniškega jezera. Po priloženem izračunu naj bi že 30 odstotni sanacijski ukrepi stali okrog 100 milijonov tolarjev.

Kdo so onesnaževalci Slivniškega jezera?

IZ študije je razvidno, da kar 71% kritične količine fosforja pride v jezersko vodo iz jezerskega sedimenta. Gre torej več ali manj za stare grehe, ki jih je zelo težko popraviti. S talnim iztokom iz jezera

Poletje '96- vodno rastlinje prekriva gladino jezera

se sicer ta vir obremenitve še nekako drži pod nadzorom, ne predstavlja pa zadovoljive rešitve. Fizična odstranitev aktivne plasti mulja, ki bi v kratkem času bistveno zmanjšala obremenitve s fosforjem in dušikom, je drag poseg, ki pa brez sanacije Dobrinskega potoka in Ločnice pomeni zelo kratkotrajno rešitev.

Ločnica in Dobrinski potok prispevata skupaj 16,3 % letne obremenitve s fosforjem. Od tega izhaja kar 12% fosforja od domačih živali, 2,2% pa od ljudi. Zelo velik onesnaževalec s fosforjem je ribogojnica, ki sama prispeva letno 12,3% vse obremenitve s fosforjem.

Kaj storiti?

Nobenega dvoma ni, da je Slivniško jezero pred težkimi odločitvami: potrebno se bo odločiti, kaj storiti z jezerom oziroma kaj je pglavitna namembnost jezera. Je to industrijska akumulacija, branik pred poplavnim udarom ali ribogojnica? Odgovoriti si je potrebno na vprašnje, ali smo pripravljeni vložiti v jezero toliko sredstev, da mu zagotovimo trajni vodno rekreacijski pomen? Potrebno se bo odločiti ter priskrbeti denar za posege.

Trenutno jezero še odgovarja prvotnemu (akumulacija) namenu, ob nemotenem nadaljevanju eutrofizacije pa bo po Vrhovškovih predvidevanjih slej ko prej tako ali drugače ogrožalo tudi zdravje ljudi in živali in se določenim sanacijskim ukrepom nikakor ne bo dalo izogniti.

Za zagotovitev vodno - rekreacijske namembnosti bi bilo potrebno čim prej opraviti odločne kurativne in preventivne sanacijske ukrepe. Potrebno bi bilo odstraniti največji vir obremenitve, to je sediment, ter bistveno zmanjšati vtok hranilnih snovi. Oba pritoka, Ločnica in Dobrinski potok, sta kritična zaradi vsebnosti neprečiščenih odplak. Za naselja na jezerskem gravitacijskem neprečiščenih odplak. Za naselja na jezerskem gravitacijskem območju bi bilo potrebno zgraditi manjše čistilne naprave, za posamezne hiše pa nepropustne troprekadne greznice. Košnja jezerskega rastlinja je sicer dobrodošel ukrep, v globalnem vidiku pa je brez učinka.

Onesnaževanje, ki ga povzroča ribogojnica, je verjetno še najmanjša težava.

Težko tebi, Bosna...!

V začetku oktobra sem bil gost na kongresu hrvaških veterinarjev v Cavtatu. Kljub resnim svarilom, da pot ni varna, sva se s stanovskim in potovalnim kolegom iz Lendave odločila, da potujemo z avtomobilom skozi Bosno. Ni nama bilo žal; neposredno doživeti po vojni razdejano Bosno je doživetje, ki ga ni mogoče pozabiti.

Turanj, predmestje Karlovca, ki je ob lanskem potovanju še dišal po vojni, je sicer še vedno ena sama razvalina, vendar se tu in tam že rdečijo nove strehe, rastejo nove hiše. Na ulici so ljudje. Zgleda že kar človeško. Pot do Knina je enako pusta kot je bila lani. Dežela je praktično še vedno prazna. Od meje Krajine pa vse do Cavtata potem skoraj ni več sledu o vojni.

Cavtat, staro obmorsko in letovišgarsko mesto je nedotaknjeno. V neposredni bližini, v Čilipih, pa je spet vse narobe. V nebo štrlijo gole kamnite stene; le redke so hiše, ki niso bile požgane. Rodovitno Konaveljsko polje v bližini, kjer je znameniti Vukobrat pred leti dal zgraditi več velikih govejih in perutninskih farm, je razdejano do tal. "Divljačke okupatorske horde" - gre seveda za črnogorsko vojsko, ki je leta 1992 resno ogrožala tudi Dubrovnik - so se že zdavnaj vrnile na ono stran Boke, življenje pa se še ni vrnilo v deželo. Kot da ljudi ni ali pa se bojijo ponovnega razdejavanja.

Tudi Dubrovnik ne kaže več sledu vojne, le "zaplankani" hoteli, kjer še vedno živi precej beguncev, spominjajo nanjo. Dubrovniški Stradun je kljub jeseni živahen, morje - še vedno toplo - pa za vojno tako ali tako ni nikoli vedelo.

V delti Neretve zorijo mandarine. Ob cesti so tako kot nekoč razvrščene stojnice, polne sadja, suhih fig, granatnih jaboljk, grozdja, pa tudi krompirja in druge ozimnice. V Metkovičih pridemo do prve bosanske mejne kontrole. Vize, ki me je stala 100 mark, nasajena policistka še opazi ne. Takoj iz mesta se začne vojna. Prvo srečanje z razdejanjem je vedno najbolj pretresljivo; Karo otok, verjetno srbska vas, je porušen do zadnje hiše. Dolina Neretve, skoraj vse tja do Medjugorja, je ena sama strahota. Skorajda ni najti stavbe s streho. Ne, to ni mogoče, mrmramo predse in zaprepani strmimo skozi avtomobilske šipe.

Medjugorje je povsem drug svet. Po cestah vrviijo avtomobili in avtobusi vseh mogočih registracij, v številnih kioskih prodajajo vse mogoče, še največ spominke, ki pa so žal praviloma le kič, na katerega niti imena kraja niso uspeli napisati. Cerkev in okolica sta urejeni vzorno. Pred cerkvijo stoji velik bel kip Matere božje, ob njem je gruča romarjev. Nekateri v pristni pobožnosti klečijo kar na ulici in molijo. Cerkev je polna. Kakšnih 20 duhovnikov vseh ras

V NT sem prečital, da direktor RTG g. Štraus oporeka Vrhovškovi trditvam in bo seveda zanimivo slišati njegove argumente.

Gre seveda za denar! Občina ga nima in ga še lep čas verjetno ne bo imela. Spomnimo se samo na dom upokojencev, podvoz pod železnico, na prevorsko šolo in na dolge kilometre razdrapanih cest. Bomo jezeru uspeli najti bogatega botra, morda celo lastnika, ki ga bo za nas negoval in ljubil? Težko!

Morda pa se bo pokazalo, da smo se šli pred dvema desetletjema pretirane megalomane in bodo v dolini med Rakitovcem in Tratno čez nekaj let spet namesto vode vzvalovala žitna polja?

F.K.

skupinsko mašuje, nekaj jih neprenehoma obhaja romarje. Mlada pevka z izjemnim občutkom z mikrofonom vodi vso cerkev od pesmi do pesmi. Pojejo v angleščini. Kljub gneči je vse zelo dostojanstveno in umirjeno. Od vsepovsod veje nek čuden čar svetosti, ki nas povsem prevzame. Če nas ne bi preganjal čas, bi verjetno še kar ostali v cerkvi.

Medjugorje

Mostovi v dolini Neretve so praviloma vsi porušeni. IFOR je vzpostavil promet preko njih s pomočjo pomožnih železnih konstrukcij in obvoznic. Cesta je polna pasti; nikoli ne veš, kdaj boš zavozil v jamo sredi ceste, ki je nihče ne označi. Srečujemo kolone oklepnih vozil mednarodnih sil. Na vseh križiščih na oklepnikih ždijo vojaki s prsti na sprožilcih. Dokler se nisem navadil, sem imel ves čas občutek, da bo vsak hip kje počilo. Pa ni.

Mostar je razrušen. V starem, muslimanskem mestu skorajda ni cele hiše. Ulice so polne. Sami moški. Le še za stojnicami na prepolni tržnici je videti tu in tam kakšno žensko. Ob Neretvi, kjer je nekoč stal znameniti most, si privoščimo kavico. Ker nimamo bosanskih dinarjev, plačamo z markami. Drobiža seveda nimajo, nazaj dobimo bosanske dinarje. Preko visečega mostu gremo čez reko na hrvaško stran, hočemo kupiti razglednice, vendar tu bosanski denar ne velja več. Tu vladajo kune. In marke seveda. Starejšega gospoda iz bližnje galerije, ki se nam pridruži, ko sliši slovensko govorico, vprašamo, kdo je pravzaprav streljal. "Muslimani, Hrvatje in Srbi z one strani Neretve Muslimane, Hrvatje in Srbe s te strani reke. In obratno. Seveda potem, ko so z one strani pregnali Musli-

mane in s te Hrvatke". Mimogrede poprosi še za kakšno marko. S 100 markami penzije se ne preživi ravno zlahka.

Razbite sarajevske stolpnice poznamo že s televizije. Nič več nas

... tu, kjer je nekoč bil znameniti most

ne pretresejo. Mesto vrvi v srednjeevropskem živahnem tempu, polne trgovine, lokali, kioski, dekleta v minicah ter seveda do zob oboroženi iforjevci z brzostrelkami v rokah. Na Bačaršiji se tako kot nekdanj prodajajo čevapčiči, burek in druge orientalske dobrote. Niso dragi; za 20 mark smo se štirje najedli in napili. Le s peskom zasuti kraterji na cestnem tlaku nas spomnijo, da so tu donedavna še padale granate. Poskušamo se sprehoditi ob Miljacki, a nas policija kmalu zavrne. Vsi prehodi so zaprti, ker v gledališču prvič zaseda njihova skupščina. Že več ur čakajo Krajišnika, ki pa si menda ne upa s Pal. Neposrečeno se poskušam pošaliti z enim od policistov z dvoumnim vprašanjem, zakaj ga čakajo brez orožja (v resnici so bili neoboroženi). Za hip se mu zmračijo lice, ne ve ali mislim resno ali se šalim, potem pa prijazno razloži, da je orožje mimo in da zdaj hvalabogu govori politika.

Po hitrem postopku se spravimo iz mesta. Pri Ali pašinem mostu se spet pričnejo ruševine. Množica zažganih železniških in tramvajskih vagonov, prazne tavarne hale, hiše brez streh ter oklopniki

IFORJA nas spremljajo ob cesti proti Zenici. Toda vse to razdejanje ne moti romantike ribičev, ki mirno namakajo trnke v Bosni. Človek se kar pomiri, ko jih gleda.

Pot skozi Travnik, Jajce in Mrkonjič grad ja zaznamovana s muslimansko - hrvaško vojno. Hiše so porušene odbrano: od petih v vasi sta dve povsem nepoškodovani, tri pa so mrtve. Kdo bi vedel, ali so bili njihovi nakdanji stanovanjci izgnani zato, ker so bili Muslimani ali Hrvatje! Kje je plačilno sredstvo kuna, kje bosanski dinar in kje srbski dinar, lahko le ugibaš. Le marka velja povsod. Velik del Bosne nadzoruje uradna hrvaška policija. Prešine me misel, kako se bodo Bosanci uspeli otresti hrvaške države, ki se očitno počuti v Bosni zelo domače.

Slapov Une v Jajcu si nismo več uspeli ogledati. Mrak se je že spuščal na zemljo, mi pa še nismo prešli srbskega koridorja, pred katerim so nas vsi svarili. Baje se dogaja, da te enostavno ustavijo in ti z orožjem dopovejo, da boš naprej šel pač peš. Res nič kaj prijazno! Skozi srbski koridor se peljemo v trdi temi in gosti megli. Z avtom treščimo v cestno luknjo. Z malo strahu v kosteh in v pričakovanju roparskega nadaljevanja izpade vse skupaj prav grozljivo. Pa se ne zgodi nič. Lepa "avnojska magistrala" nas hitro pelje skozi desetine kilometrov trde teme na obeh straneh ceste. Prav gozljivo je: nikjer luči, le tu in tam iz teme zazijajo ožgane razvaline. Tu se menda res lahko marsikaj zgodi, ne da bi kdorkoli kaj opazil. Ko zagledamo luči Bihača, si oddahnemo: zdaj smo pa doma! In še preden smo na Hrvaškem, še skoraj nesreča: pred seboj zagledamo audija z murskosoboško registracijo. Igor ga pozdravlja z lučmi, on pa plin. Le kaj mu je? Da, seveda, ukraden avto, nas prešine. In v dir za njim. Toda le do ostrega ovinka pred mostom, kjer smo skoraj zgrmeli bogve v katero reko.

Naprej je šlo počasneje in gladko in ob eni uri zjutraj sem bil že v svoji postelji.

Še nekaj dni so se mi motale po glavi grozote bosanske apokaliipse, potem pa so pričele izginjati. Vse tisto se pač ne dogaja meni, nam. Dogaja se nekje daleč, bolj na televiziji kot v resnici.

Če bi ne bil zapisan, bi verjetno izginil tudi spontani vzdih, ki me je spremljal vso pot: Težko tebi, Bosna!

F.K.

Kaj je s smučanjem v Kranjčah?

Pred dobrimi desetimi leti je bilo smučišče na Gračnarjevem travniku v Kranjčah živahen otroški smučarski raj. Vlečnica, ki jo je kupila Cevarna in jo menda podarila TVD Partizanu, se je veselo vrtela, na smučišču so potekali tečajji, šolska tekmovanja, sindikalne igre in še kaj. Nenadoma pa je vse zamrlo. Že nekaj let se vlečnica več ne vrti, naprave pridno rjavijo, šentjurski šolarji in seveda tudi drugi ljubitelji smučanja pa uživajo na strmčinah Rogle - ali pa, kar je še bolj verjetno, sploh več ne pridejo do smučanja.

Kaj se je zgodilo s šentjurskim smučanjem?

Tone Rataj, predsednik Občinske športne zveze: V smučišče v Kranjčah so bila vložena kar precejšnja sredstva, s katerimi je gospodaril

TVD Partizan oziroma Smučarska sekcija. Sekcijo je vodil Žare Sotlar, več boste lahko zvedeli pri njem."

Žare Sotlar: v sekciji ne delam že več kot 8 let. Takrat je prišlo do določenih nesoglasij med nami in upravljanje vlečnice so prevzeli Jože in Tone Rataj ter Zdenko Horvat. Zakaj je zadeva propadla, je potrebno vprašati njih. Osebnostno menim, da ni nobenih resnih zadržkov, da ne bi vlečnice v dveh dneh spet usposobili. Najti moramo le primerne ljudi in pravi način dela."

Zdenko Horvat, zadnji predsednik smučarske sekcije pri TVD Partizanu: Sekcija je že štiri leta mrtva. Je pač tako, da nihče ni bil pripravljen delati zastoj in poleg tega nositi še odgovornost za razmere na smučišču.

Lastnik zemljišča g. Štefan Gračner je povedal, da je potem, ko TVD Partizan vrsto

let ni več poravnaval pogodbenih obveznosti, imeli so pogodbo za deset let, okolico zgornjega kolesa vlečnice zemeljsko tako uredil, da je zemljišče možno strojno izkoriščati. V načelu nima nič proti smučanju, zahteva le, da se kolo pomakne višje, preko gozdne ceste.

Zvedeli smo, da se je za prevzem vlečnice zanimal g. Ivakič iz Hruševca, ki pa je od zamisli takoj odstopil, ko je zvedel za težave s cesto, preko katere naj bi po novem šla vlečnica.

Tu nekje se smučarska zgodba o jari kači in steklenem polžu konča. Imamo vlečnico (le čigava sploh je?), celo teptalni stroj, imamo možnosti, le nikogar ni, ki bi jo znal in hotel zavrteti.

Le komu lahko naprtimo odgovornost, da šentjurski otroci nimajo smučišča?

Za mir peš okoli sveta

(Pripoved svetovnega popotnika Gašperja Oreheka)

Prvič sva se srečala po naključju, ko so ga na kalobški konec prinesle delovne obveznosti. Že takrat me je presenetila njegova življenjska zgodba. Bil je povsem običajen gospod srednjih let, z obveznim smehljajem na obrazu, toda iskrivega in nemirnega duha - rojen popotnik pač.

Gašper je po končani policijski šoli ugotovil, da si ni izbral pravega poklica in je policijsko kariero obesil na klin. Začutil je, da mora uresničiti svoje sanje, si dejal: zdaj ali nikoli!

Kaj pripravi človeka pri štiriindvajsetih, da za deset let vse skupaj odloži in gre na tako dolgo in negotovo pot?

Vedno sem si želel odkrivati nove stvari in potovati, spoznavati nove dežele in ljudi. Te želje sem združil še s simboličnim pomenom. S seboj sem nosil zastavo s sporočili miru, ljubezni in enotnosti sveta. Tako je ta moja pot tudi dobila ime.

Prehodili ste na tisoče kilometrov. Kje vse vas je vodila vaša pot?

Najprej sem šel čez Avstrijo, nato na Češko, Madžarsko in Romunijo. Tu sem se moral obrniti, ker mi ruske oblasti niso dovolile vstopa. Krenil sem preko Grčije, Turčije na Bližnji vzhod. Bil sem v Iraku, Iranu, Kuvajtu, Saudski Arabiji, Pakistanu, Indiji, Nepal, Šri Lanki, Burmi in Bangladešu. Potem sem šel v Afriko; Egipt, Libija, Čad...

Vse te dežele ste prehodili peš. Ni tak način precej zamuden?

Dejstvo je, da je to nekaj posebnega in da nihče sveta še ni obhodil peš, kar je moj cilj. Deloma so na mojo odločitev vplivale tudi izkušnje z avtoštopom. Vse gre prehitro, nimaš časa spoznati ljudi in dežele okrog sebe, pa sem rekel; ah, grem pa kar peš.

Koliko kilometrov ste pustili za seboj na dan?

Različno, trideset do štirideset, včasih tudi več, kak dan pa tudi nič.

Vsako potovanje, pa četudi se ga človek loti peš, je povezano s stroški. Kako ste se vi spopadli s tem?

Denar je seveda glavni problem. Za začetek sem imel nekaj prihrankov, potem pa sem si pomagal s predavanji, sprejemi pri raznih državnih, sponzorji. Tovarna športne opreme Bata me je zalagala s supergami. Čevlji so mi namreč povzročali precej težav. Dobro je težko najti, na svoji poti pa sem jih uničil krepko čez sto parov.

Na takem potovanju je človek na koncu vselej odvisen od svojega nahrbtnika in lastne iznajdljivosti. Kako ste se vi znašli?

Nekaj denarja in hrane moraš seveda imeti. Ko sem hodil po naseljenih območjih, sem nabavljal sproti, ko pa sem šel čez Saharo, sem nosil tudi za pol meseca hrane s seboj. Ljudje so v glavnem prijazni in s teboj delijo hrano in stanovanje. Načrtoval pa sem tako, da sem poleti hodil po gorah, pozimi pa po nižinah.

Spominjam se svojega prvega srečanja z Indijo, kjer so me štirje možje povabili k mizi. Vsi so imeli na glavah turbane in sem se pozanimal, zakaj imajo ovite glave. Pa mi je eden rekel, da je sik

(v angleščini "sick" pomeni bolan). Zaskrbljeno sem pomislil, da pijem z okuženimi ljudmi, in ga vprašal, če je bil pri zdravniku. Debelo me je pogledal, potem pa mi v smehu razložil, da gre za vero in ne bolezen.

Ko sva ravno pri veri, vaša pot je šla skozi zibelko vseh svetovnih verstev?

Ja, religij je v Aziji mnogo. Osebno verjamem v obstoj nečesa višjega, vendar se ne nagibam v nobeno smer. Konec koncev vsa verstva učijo, kako biti dober.

Bili ste tudi v Pattapurhiju. Tamkajšnji Sathya Sai Baba je na Kalobju precej aktualen. Povejte kaj več o tem!

Res sem se mimogrede ustavil v Pattapurhiju pri enem izmed dveh Sai Bab v Aziji. Nisem se poglobljajal v njegov nauk, vendar me moti velika nagnjenost k materialnim dobrinam. Veliki

Gašper Orehek na poti

duhovniki in razni duhovni vodje so v glavnem materialisti, ki gradijo svoj imperij. Ljudje si niti v sanjah ne predstavljajo, kako ti ljudje živijo. V tistih krajih so ljudje zelo nagnjeni k verovanjem in praznoverju. Nekajkrat sem tudi sam bil v položaju, da so me hoteli častiti kot božanstvo. Na vsej svoji poti sem srečal morda le enega ali dva dohovna, ki sta resnično verjela, kar sta učila.

Kaj pa težave na poti?

Imel sem jih precej, predvsem politične in verske narave. Težave nastopijo pri prestopih mej, zlasti, ko sosednji državi nimata diplomatskih stikov. Potoval sem v času slovenskega osamosvajanja in na jugoslovanskih ambasadah nisem bil

zaželjen, slovenskih pa še ni bilo. Podobno je bilo s pošto, ki je šla preko Beograda in je praviloma v Beogradu tudi ostala. To je bila zame velika izguba, ker sem bil ob svoje dnevnike in fotografije. V Indiji sem celo obtičal s starim jugoslovanskim potnim listom in me ni hotela sprejeti nobena država. Rešili so me Avstrijci.

Kako pa so ljudje sprejemali vaše mirovno poslanstvo?

Kasneje, ko sem bil že medijsko znan, so me povsod sprejeli prav lepo. V Indiji sem bil sprejet pri predsedniku države in sem bil pravzaprav državni gost.

Jezikovne zapreke?

Ko sem šel na pot, sem za silo tolkel šolsko angleščino, zdaj po desetih letih pa dokaj tekoče govorim sedem jezikov. Pa še to je marsikdaj premalo, saj se dialekti močno spreminjajo takorekoč vsakih 30 kilometrov. Jezik medsebojne naklonjenosti in pantomima pa sta univerzalna.

Katera dežela vam je najbolj pri srcu?

Vse so mi ostale v spominu, najljubše pa so mi Sudan, Egipt in predvsem Indija.

V Indiji ste se tudi poročili?

Da, v Indiji sem se poročil, pa se mi ni priljubila samo zaradi tega. Indija je revna zaradi prenaseljenosti, kljub temu pa je prava Indija Koromandija. Od lakote tam človek ne more zlepa umreti. Sploh je to čudovita dežela.

Z ženo Clemence Mary in enajstmesečno hčerko trenutno živite v Sloveniji. Kako se je ona prilagodila na vse te spremembe?

Težje kot na kulturo se prilagaja na podnebje. Poletje je pa sploh bilo takšno, da slabše ne bi moglo biti. Človek se počuti kot v zaporu.

Kaj bi po 10 letih potovanj rekli o Sloveniji in Slovencih?

Ob vrnitvi sploh nisem imel občutka, da sem doma; vse je bilo drugače. Le ljudje so ostali enaki. Predvsem ta "foušija", o my God!

kako danes gledate na prehojeno pot?

Če bi se še enkrat rodil, bi šel še enkrat. Ampak prej!

Vaši načrti?

Rad bi napisal knjigo, spomine, čakata pa me še tudi Avstralija in Amerika. Najprej pa se bova z ženo za stalno naselila v Indiji, morda že naslednje leto. Sam bom prevzel bolnišnični kompleks, žena pa bo poučevala.

Težko je spraviti na papir deset let življenja običajnega človeka, kaj šele svetovnega popotnika, kot je Gašper. Še posebej potem, ko se zatopiš v goro časopisnih izrezkov, fotografij s celim kupom pomembnežev z vseh vetrov, ki se smeji ob Gašperju. Ni kaj, popotništvo mu je bilo položeno že v zibel. Hvala za čas in prijaznost, pa srečno pot in lahek korak še naprej!

Saša Teržan

ŠKK na morju

Zgodil se je sred mesca julija,
ko gremo na Pag in ga žura vsak.
Eškaka trenira, ob večerih pa žurira
v objemu dobrih žensk in ledenga pira..
Kamorkoli gremo, Sveti Jurij plapola,
ko pridemo v Kalipso nas vsaka pička
prepozna.
Ponoči ful je vroče, podnevi pa še bolj,
sončimo se v senci in pira je dovolj.
In glej, glej, kdo pride mim,
devet dobrih žensk, vnetljivih kot bencin,
vsi smo se potrudil in vse moči napel,
na nos smo dal očale in v radio Pes kartel.
Smo malo se pogledal, pripravil se na boj,
ker ni blo dost poguma, smo ruknal še en
zaboj.
Sonce je ful kurlo in mal preveč smo spil,
kartel je našigaval in žur smo naredil.

Kam bomo prišli, če bo šlo tko naprej?
Bod brez skrbi, gremo po gajbo zdej!

Tako minil je dan in drugi je prišel,
v glavi bil je maček, rjovel je kot lev.
Pogledal smo se v špeglu in vsak se je
zgrozil,
si zase in za mačka lep zajtrk naredil:
7 kil kruha, marmeljad in čokolino,
zravn še morje mleka - nejedl smo se fino.
Prišla je ura ena, ko trening se je začel,
zato je vsak v roke svojo flaško vzel.
Začele so dogajat prav čudne so stvari,
namest enega blondinca zagledal si kar tri,
skinhead, strela in atomska elektrarna,
šli smo v Kalipso in nobena ni bla varna.
Southern comfort je tekel in žetonov poln
je blo,
zgrešil smo prvo mesto in blo nam je hudo.
Šli smo do obalce, šli smo pozdravit ježke,
naslednjo dan pa trpel smo muke
nečloveške.
Bili smo pod pritiskom, a bremz za nas ni
blo,
preživel smo, tudi naprej bo šlo.

Kaj bomo naredil, če bo šlo tako naprej?
Bod brez skrbi, si bom zmislil kej!

Vsak dan nam je šlo tako od rok,
odšpilal smo en basket, en pikado in tarok,
ko porušu se je zid, nam vsem je šlo na jok.
Prišel je dan odhoda in prav žalostn je blo,
smo spil še liter štoka in odšli čez Krajino.
Prišli smo na mejo: "Ej, Joe, jel pušiš
travu?"
Samc ga je pogledu in najrajš bi ga zadavu.
Pogledal so v prtljažnik, torbe, skrinjo, v
vrate,
a vse kar so zvohal, so ble usrane gate.
Prišli smo v rodne kraje, nazaj smo si želel,
ker ni blo družga dela, smo z basketom
začel.
Začel so se nas bat, ker smo špilal kot
zveri,
nanizal smo si zmag in srečni smo bili...

GS & SP

Bistro in trgovina

JURČEK

JOŽICA JUG, TELEFON: 741-825

*Se zahvaljuje svojim cenjenim
gostom za zaupanje in vam vošči
prijetne Božične praznike in srečno
Novo leto!*

AVTOKLEPARSTVO, HITRE USLUGE, TESNENJE VETROBRANSKIH ŠIP

KOLMAN IVAN
Pešnica 31
Šentjur 3230
Telefon: 063/741-885

POPRAVILO VRATNIH KLJUČAVNIC

*Usem svojim strankam in občanom
Šentjurja želim prijetna božična
praznovanja ter srečno in uspešno
leto 1997!*

Se priporočam!

Želimo, da bi bil

vsak Vaš dan

v letu 1997

izpolnjen s prijaznostjo

in zadovoljstvom.

HMEZAD BANKA

Tri možnosti

Dan po referendumu o volilnem sistemu sta se na Mestnem trgu resno pogovarjala šentjurska predsednika SDS in LDS. Možna vsebina:

- kakšen volilni zakon želi 63% državljanov, ki niso šli na volišča;
- o volilni matematiki, po kateri jima je prevzel z manjšim odstotkom glasov poslanski sedež kandidat SKD;
- o možni vladni koaliciji, ki bi se lahko imenovala po letnem času do izida Novic

Nasvet

Tajnik OO RK Šentjur in tajnik KS Šentjur okolica sta prizadeto očitala togost upravnemu organu, ker ne moreta dobiti nekaj podatkov o občanih.

Obrneta naj se uredniku "Šentjurskih NOVIC", ki prenašajo podatke o "pik zibnerjih" iz arzenala svoje stranke, čeprav ti niso nikoli nosili partijske knjižice, kot njih generalni lider.

"Sladka je oblast" je zapisal češki pisatelj Mnačko Ladislav. Za doseg te si brez objave "asov" in "kraljev" lahko privoščijo negiranje zakona o varstvu osebnih podatkov.

Vinko Jagodič (1928)

Skrb za usodo Slivniškega jezera

Veseli nas pred- in povolilna zaskrbljenost nekaterih svetnikov in uradnikov občine Šentjur za nadaljno usodo Slivniškega jezera. Še predvsem, ker je od njegovega nastanka leta 1976 za njegovo vzdrževanje in razvoj turizma skrbela izključno Ribiška družina Voglajna oziroma od leta 1989 dalje tudi RTG Tratna in Nivo Celje. Z veliko željo čakamo na že dolgo obljubljeno pomoč šentjurske občine. Upamo, da ta ne bo takšna, kot je bila tista, ko so iz Rakitovca odstranili zadnji zabojnik za odpadke. Ti se sedaj, tudi s pomočjo najbolj zaskrbljenega občinskega svetnika, kopičijo kar na obali Slivniškega jezera.

RD Voglajna

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Anton Komat z Iga in Kos Marija iz Predvora.

Umrli so:

Alojzija Božak (75) iz Šentjurja, Marija Volkar (85) iz Vrbnega, Martin Škoberne (70) iz Šentvida, Anica Drobne (40) iz Hrastja, Pavel Užmah (61) iz Staške gorce, Matilda Lesjak (77) iz Hrastja.

Gospa Boža Bezenšek

Bil je povsem zimski dan, ko smo se na šentjurskem pokopališču zbrali vsi, ki smo prijateljevali z gospo Božo, ali jo kako drugače poznali.

Je čas slovesa in čas žalosti. Je iskanje odgovorov na večne resnice, ko nas življenje, onemele in nemočne, opomni na minljivost vsega.

Imeli smo prijatelja v tebi, draga Boža, prijatelja, ki je znal prisluhniti, veliko dajati in malo jemati, stoično prenašati bolečino in nas učiti, da sta ljubezen in odpuščanje vrlini, ki naj bi jih posedoval vsak izmed nas.

Tvoj dom je bil tudi naš dom. Pri tebi smo se srečevali, izpovedovali gorje in veselje, ki ga navrže življenje. Revnejši smo, odkar si odšla tja, kamor smo vsi namenjeni in odkoder ni vrnitve. Čeprav te ni več med nami, vemo, da si tam nekje daleč za obzorjem, do koder ne seže naš pogled. Le naš spomin je s teboj.

Kljub težki misli, da je človek vržen v ta svet za smrt, pa le vemo, da si ustvarja svoje bistvo sam. Ti si znala ustvariti bistvo svojega življenja, vtkala si ga v svoj dom, v družino, vnuke in prijatelje.

Ivana in prijatelji

ŠTUDENTSKI KLUB MLADIH ŠENTJUR

prireja

VELIKO NOVOLETNO SREČANJE MLADIH Z ZABAVO
V PETEK, 27. 12. 1996 OB 20. URI V DVORANI KULTURNEGA DOMA V ŠENTJURJU!

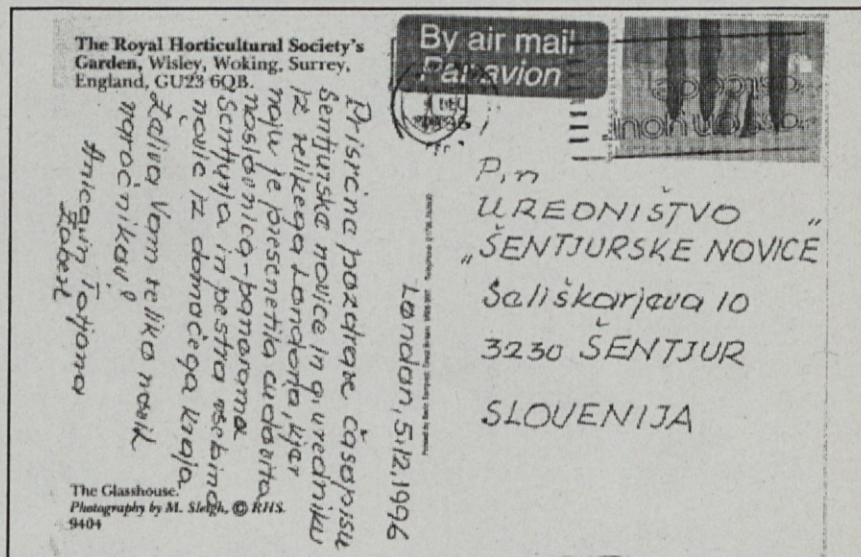
Igrala bo celjska glasbena skupina

"NUDE"

Vstopnina: 300 SIT - za nečlane kluba, člani imajo brezplačen vstop!

ZA PIJAČO BO POSKRBLJENO!

VABLJENI VSI - KAKORKOLI MLADI!

Hvala za pozdrave! Želimo vam skorašnjo zdravo vrnitev domov

Dedek mraz v Šentjurju

V vsaki KS občine Šentjur je v času od 16. do 28. decembra organizirano tudi novoletno praznovanje za najmlajše. Ker je bilo lansko skupno praznovanje na prostem zelo slabo obiskano, so se organizatorji letos odločili za praznovanja po posameznih krajih, šolah in vrtcih. Vsi predšolski otroci bodo obdarjeni in si bodo skupaj z otroki, ki obiskujejo prvi in drugi razred OŠ ogledali tudi gledališko igrico Mojca Pokraculja, v izvedbi vzgojiteljic iz šentjurskega vrta ali pa lutkovno predstavo Medena Pravljica, v izvedbi Gedališča Uš iz Ljubljane. Darilca so kupili preko Društva prijateljev mladine s sredstvi, ki so namenjena za novoletno praznovanje in obdaritev otrok. Posamezne privatne trgovinice in obrtniki so darilca obogatili s pomarančami in sladkarijami. Seveda na nobeni izmed prireditev ne bo manjkalo tudi obisk Dedka mraza.

B. G.

Spolicijske postaje

Kazniva dejanja

V preteklem mesecu jih je bilo 20 manj. Še vedno prevladujejo tatvine in goljufije.

22. novembra so vlomili v stanovanje Zlatka S. v Ul. Valentina Orožna. Neznanci so se finančno podprli s približno 400 000 tolarji.

Dober teden kasneje so imeli podoben nenapovedan obisk na kurji farmi v Slivnici. Zmikavti niso odnesli 40 000 jajc, temveč prav toliko tolarjev.

Promet

Zgodilo se je 38 prometnih nezgod, brez težjih telesnih poškodb. Policisti so imeli en poostren "alkoholni" nadzor. Ustavili so 78 voznikov, od teh jih je 29 pihalo. 23 šoferjev je napihalo manj kot 0,5 promile, šesterica pa je zaradi maliganov nadaljevala svojo pot peš.

Zanimiva nezgoda se je pripetila 24. novembra na železniškem prehodu v Vrbnem. 26 letni Roman Š. iz Laške vasi je s svojim avtomobilom obtičal na nasipu na železniškem prehodu. Preden mu je uspelo vozilo odstraniti, je pripeljal iz celjske smeri tovorni vlak, ki je trčil v avto. Nekaj trenutkov za tem je postopek ponovil še tovorni vlak iz druge smeri. Roman in njegova sopotnika so tragedijo svojega avta opazovali iz varne razdalje.

Javni red in mir

V poznih urah ter krepko v rožicah je prišel domov Jože M. iz Primoža. Nikakor mu ni bila všeč soseda, zato se je skušal z njo na vsak način pogovoriti "na roke". Ker svoje antipatije ni uspel nadzorovati niti potem, ko so ga obiskali policisti, je dobil prijazno prenočišče v celjski "hladilnici".

Srečo v nesreči je imel 5 letni Dominik T. s Planine pri Sevnici. Prišel je na obisk staremu očetu v Zagaj pri Ponikvi ter med drugim hotel razvozlati skrivnost starega vodnjaka. Pod njegovo težico je popustila trhla deska in je zgrmel 20 m globoko. Utrpel je težke telesne poškodbe.

F.K.

Novoletno srečanje upokojenih obrtnikov

Obrtna zbornica Šentjur se je spomnila okrog 40 svojih upokojenih nekdanjih članov in je za njih priredila prednovoletno srečanje v Gostišču Bohorč. Prišla jih je polovica, nekatere pa bodo obiskali tudi na domu.

Po uvodnih besedah predsednika Antona Bergleza in župana Malovrha so se zadržali v prijetnem druženju z nekdanjimi stanovskimi kolegi.

Upokojeni obrtniki se zahvaljujejo Zbornici za izkazano pozornost in želijo svojim aktivnim kolegom obilo uspehov v novem letu.

Petarde, lepše in varneje je brez vas!

Pod tem geslom bo Policijska postaja Šentjur tudi letos v času od 20. decembra do 10. januarja izvedla obsežno preventivno akcijo.

Vsak, ki bo prinesel katerokoli pirotehnično sredstvo (petardo ali raketo) na PP, bo od dežurnega policista prejel uradno potrdilo in simbolično darilo, ki se bo razlikovalo glede na količino prinesenih petard.

V lanskem letu je v tej akciji sodelovalo 81 oseb, ki so prinesle 673 kosov različnih petard in s tem dejanjem nedvomno prispevale k bolj varnim in prijetnejšim božičnim in novoletnim praznikom.

Tiste ljubitelje petard in raket, ki se ne bodo mogli upreti svoji strasti, obveščamo, da so petarde dovoljene le v času med 26. decembrom in 2. januarjem in sicer samo izven zaprtih prostorov in strnjениh naselij. Ni dovoljeno metanje petard v bližini mest, kjer je zbrana večja skupina ljudi. Tudi otroci do 16. leta starosti, ki niso v spremstvu staršev ali skrbnikov, ne smejo uporabljati pirotehničnih sredstev. Metanje petard v šoli in v okolici šole pa je tudi težja kršitev šolskega reda in discipline.

Pozivamo starše, da dajejo vzgled svojim otrokom!

Iztok Šimek, pomočnik komandirja PP Šentjur

Tudi živali zebe

Mraz prihaja in da bi tudi vaše živali preživele zimo na toplem, vas prosimo, da poskrbite zanje, pa naj bo to govedo, svinja, konj ali druga žival. Posebno psi, varuhi vaših domov, so še bolj kot druge živali izpostavljeni mrazu in vremenskim nepravilnostim. Zaščitimo jih! Psa čuvaja tudi ne puščajte osamljenega, spustite ga večkrat z verige ali iz pesjaka. Verjemite, pes trpi, če je vedno priklenjen in osamljen.

Prosimo, pomagajte našim zemeljskim živlenskimi sopotnikom - bitjem, ki nas ne morejo prositi z besedo, ampak le z žalostnim pogledom!

Štefka K.

S potepanja po ZDA

(1. nadaljevanje)

Po štirih zanimivo preživetih dneh v Los Angelesu me je pot vodila naprej po Kaliforniji. Po nekaj urah slikovite vožnje ob pacifiški obali smo prispeli v San Diego - mesto, v katerem se je rodila Kalifornija. Zgodovina mesta sega v leto 1602, ko je portugalski raziskovalec Juan Rodriguez Cabrillo odkril območje današnjega zaliva San Diego. Prvi parlament je bil ustanovljen leta 1769 na območju Misson valey, to je na območju Old towna, v katerem je danes večina nakupovalnih centrov in kulturno - zgodovinskih objektov.. Leta 1774 so parlament preselili na območje River valley oziroma današnjga Down towna, ki je še danes upravno poslovni center.

Mesto ima 1,2 milijona prebivalcev, skupaj z zaledjem pa celo 2, 6 milijona. Med devetimi okrožji najbolj izstopata Cornada - deloma rekreacijsko, v večini pa vojaško območje - in Harbor Island, ki je rekreacijsko, turistično in zabaviščno središče. Zanimivost San Diega je tudi letališče, ki se nahaja skoraj v samem središču mesta.

Za razliko od Los Angelesa je San Diego veliko bolj prijazno in urejeno mesto. Načrtna obnova mesta, ki poteka že vse od leta 1957, se širi izven strogega centra in mesto dobiva povsem novo podobo z veliko zelenja in parki. Pri tem skrbijo, da stara mestna območja zadržijo značilno arhitekturo 19. stoletja.

V mestu je zelo dobro poskrbljeno za brezdomce, pa tudi kriminala je veliko manj kot v drugih ameriških velemestih.

San Diego, ki leži nedaleč od mehiške meje, ima vse značilnosti obmejnega mesta. Meja je zelo dobro zastražena, zavarovana z ogromnimi mrežastimi pregradami, radarskimi sistemi, številnimi patruljami in podvodnimi mrežami. Kljub temu je ilegalnih prehodov še vedno mnogo. Skozi osrednji mejni prehod San Ysidro se vali truma avtomobilov Mehčanov - dnevnih migrantov in redkih Američanov, ki hodijo na cenene nakupe v brezcarinsko Tijuano. Tja smo se napotili tudi mi. Do meje smo se pripeljali z vlakom, naprej pa smo pol ure pešali. Mejni prehod je en sam sistem neprijetno ropotajočih železnih vrat, ki ti preprečuje vrnitev, kakor hitro prestopiš pregrado. Posebnost meje je tudi to, da sploh ne opaziš, kdaj si v drugi državi, postopoma pa vendarle ne moreš prezreti, da je polagoma vse čisto drugačno. Umazanija, zanemarjenost, beračenje, smrad ter dotrajani in razbiti avtomobili te spremljajo na vsakem koraku. Osrednja ulica v Tijuani je namenjena trgovinam in erotično - zabaviščnim lokalom. Cene so postavljene razmeroma visoko in pri vsakem nakupu se je potrebno temeljito pogajati. Na ulici tudi ponujajo številne mehiške specialitete, katerih priprava je vse prej kot tek zbujajoča. Ljudje so zelo prijazni in odprti za pogovor, še posebej, če pri njih kaj kupiš.

Vrnitev v ZDA je strogo nadzorovana. Na ploščadi mejne kontrole vedno stoji dolga vrsta Mehčanov, ki potpežljivo čakajo na more-

bitno podelitev delovnih viz. Vozovnico za vlak za San Diego kupiš na avtomatu, pri katerem te praviloma čakajo sila prijazni in ustrežljivi ljudje, ki ti ponujajo pomoč pri nakupu karte. Bankovec, ki jim ga daš v dobri veri, da ti res hočejo pomagati, spretno zamenjajo s ponaredkom, ki ga avtomat seveda ne sprejme. Predlagajo ti, da poskusiš z drugim, s tretjim itd. in če prevare ne opaziš, ti v rokah prav kmalu ostane kup neuporabnih ponarejenih bankovcev. K sreči sva s kolegico, ki dela v igralnici, njihovo igro opazili in se srečno izvlekli.

Naslednji dan nas je pot vodila v eno največjih letalskih baz v Ameriki - Miramar Naval Air Station. Bili smo prva skupina turistov iz bivših komunističnih držav, ki so ji dovolili ogled. Oglede organizira posebna agencija. Po bazi te popeljejo z ličnim avtobusom, iz katerega lahko poslikaš vse, kar vidiš. Najbolj atraktivno je osrednje območje vzletno - pristajalnih stez s centrom TOP GUN, za šolanje vrhunskih pilotov nadzvočnih letal. Dogajanje na pisti je zelo pestro, saj ves čas vzletavajo in pristajajo nadzvočna vojaška letala. V bazi je tudi dovolj rekreacijskih dvoran, igrišč za golf, družabnih prostorov, pa veleblagovnica, pošta, banka...Preko 10 000 ljudi hodi na delo v bazo iz bližnjih spalnih naselij.

Naslednjič: Arizona, Phoenix, Sun City

Barbara Leskovšek

Spoštovani g. urednik!

Sprašujem se, le kako funkcionira ta vaš časopis, ko pa vam celo lasten pes žre pisma bralcev. Kaj si bo mislila Ivanka, ki je z obilico truda očitno napisala zelo užitno pismo. No, če drugega ne, zdaj vsaj vem, zakaj ni od nikoder honorarja za moja pisanja. Jasno, Čip ga požre.

Imate v Šentjurju dovolj soli? Če ne, se oglasite pri našem županu, ki je ima polno skladišče. To pa zato, ker je varčen in mu niti na kraj pameti ne pade, da bi jo razen okrog volišč, razsipaval po ledu kot to počnejo nekateri butalci. Da pa bi jo posul okrog zbiralnice mleka, pa sploh ne pride v poštev, ker tisti teren, z živinsko vago vred, v popolnosti obvladuje "pravega gospodarja hud pes". Zaradi tehtnice se ne sekiram preveč, saj na Planini tako ni več kupcev za živino, sumljiv pa mi je tisti pes. Ne zato, ker nadira prinašalce mleka - ti so podobnih prijaznosti tako ali tako že navajeni - bogve, če tudi on ni podoben vašemu Čipu in je pravi krivec, da pri ceni mleka zmanjka kakšna številka.

Pa kaj blebetam neumnosti, ko pa imam v mislih za danes resnejše teme. Na primer športno srečanje, ki sta ga v smislu nadaljevanja dobrega poslovnega sodelovanja uprizorila Avto Koželj in Avtoprevoznništvo Žagar za šankom v Montparisu. Rokoborbo v grško - rimskem slogu je vpričo očitne premoči Avto Koželja že koj na začetku v vlogi sodnika lastnoročno prekinil lastnik lokala, kar pa uspeha zmagovalca nikakor ne zmanjšuje. Do povratnega srečanja (verjetno v eni izmed sorodnih športnih panog)

velja rezultat 1 : 0 za Avto Koželj. Pa naj še kdo reče, da damo na Planini premalo na šport!

Če so z odpiranjem težave, g.Užmah, ki odpira trgovino v Sejmišah, je trenutno pri 25. potrdilu, pa še ne gre, je dosti lažje z zapiranjem. Ko nam je iz KS pobegnila tajnica - brez blagajne, jasno, ker je prazna in pretežka - so štacuno enostavno čez noč zaprli. Žejna tolažilne besede našega ljubljene župana sem ga poklicala na dom, pa me je njegova soproga odpravila s kratkim "pokličite čez kak mesec", kar me je do kraja potrlo. Šele pogled na kapelice pod Svetim križem, ki so že skoraj vse porazdeljene za obnovo našim lavreatom, mi je dal voljo do življenja. Tisto zadnjo, namenjeno gospodu Mlakarju, ki bo drugo leto dobil trško listino v spomin na dan, ko mu je z Marofa šef Recko odpeljal zadnjega bika, pa sem sklenila obnoviti kar sama. Saj ima človek navsezadnje prav, ko se brani. Če je res, da se je po treh letih našel ključ od našega muzeja revolucije in bo odslej v njem opravljal delo vodiča, se res ne spodobi, da bi ga obremenjevali še s kapelico. Zlasti še, če je res, da se bo moral naučiti še korejsko. Od severnokorejskih šolarjev, ki jih bodo k nam vozili na strokovne ekskurzije, res ne moremo zahtevati, da morajo znati tudi slovensko.

Če še povem, da komaj čakam, kako bo KS z Dedkom mrazom dala kontro šentviškemu Miklavžu, potem je to za danes vse.

Pa srečnega in zdravega!

Vaša Pepca

Vinko Jagodič: takšen je bil naš čas

(19.nadaljevanje)

24. avgusta je bila odprta OŠ Ponikva. Navzoči so bili minister za urbanizem ing. Boris Mikuž, delegacija mesta Ljubljane pod vodstvom predsednika mestne skupščine ing. Toneta Koviča ter sekretarja partije Vinka Hafnerja. Na otvoritvi je blestela osmošolka Marinka Ambrož s svojo deklamacijo "Urška". S to deklamacijo je nastopila tudi na dveh prireditvah na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani skupaj z beograjskim "Pozorištem u kući". Dohodek z obeh prireditev je šel za šolo na Ponikvi.

Gradila se je nova cevna Alposa. Zaradi velike tonaže je bilo potrebno zanjo zgraditi industrijski tir, kar pa je Železnica odklonila. Sedanjo rešitev je precej prikrito predlagal takratni šef postaje Bogo Šporn, projektivni biro v Ljubljani jo je sprejel kljub nasprotovanju Bohorja.

Delovno akcijo mladinskih brigad je to leto vodil Miran Koren dovolj angažirano in racionalno. Aktivista Jože Perčič in Ivan Tovornik iz Šentvida sta v povezavi s tem prišla na misel, da bi v Šentvidu tudi za potrebe brigad zgradili kulturni dom, kar se je kasneje tudi zgodilo.

Bil sem imenovan v posebno komisijo pri CK ZKS za pospeševanje kmetijstva. Na seji 16. julija sem predlagal, da se zemljiški maksimum poveča na 30 hektarov. Bil sem ostro zavržen in od takrat me na seje te komisije sploh niso več vabili.

Občinski praznik smo praznovali 17. avgusta v Šentjurju. Slavnostni govornik je bila predsednica SZDL Slovenije Tina Tomlje. Podeljeno mi je bilo najvišje občinsko priznanje in nagrada "18. avgust".

Do precejšnjih zapletov in nesoglasij je prihajalo med predsedstvom skupščine in izvršnim svetom, med predsednikoma DPZ in predsednikom IS. Tudi med predsednikom IS in vodstvu SIS je bilo več ostrih dialogov. Koncem septembra smo po daljšem modrovanju sklenili, da s ciljem boljših medsebojnih odnosov uvedemo občasne skupne informativne razgovore. Na njih smo sodelovali: predsednik IS ing. Bučer, predsednik DPZ Ivan Jager, predsednik ZZD ing. Viktor Hrastnik, predsednik Zbora KS Ferdo Žagar, podpredsednica skupščina Francka Vidovič in jaz. Vse večje število SIS in tudi vanje vključenih ljudi, ki niso bili seznanjeni s svojimi pristojnostmi (to je veljalo tudi zame), tudi občutek osebne pomembnosti, so bili vzroki precejšnjim težavam.

Ob sodelovanju s Cestnim podjetjem smo usposobili kamnolom v Šibeniku in zgradili cestno bazo. Pri tem smo imeli precej težav s preselitvijo družine Leskovšek.

V zvezi s suspenzom direktorja Klavnice veterinarja Karla Vrečarja in še nekaterih sodelavcev se je zgodilo več neljubih dogodkov in zapletov. Ob asistenci našega partijskega sekretarja, predsednika občinskega sindikalnega sveta je zadevo prevzel pravobranilec samoupravljanja Rudi Peperko. V Klavnici je zadevo vodil partijski sekretar Laketa, ki se je skupno s še enim sodelavcem priselil s Hrvaške. On je tudi takoj postal v.d. direktorja. Bil je deležen velikega zaupanja posameznikov iz vodstva Kombinata. Začel se je politični spektakel, pri katerem se je vodstvo Kombinata obnašalo zelo pasivno. S predsednikom

IS sva za vse skupaj zvedela zelo pozno in sva v tem primeru enotno nasprotovala političnim manevrom in krivičnemu suspenzu Karla Vrečarja. Laketa je pridno hodil na občinske DPO in opozarjal, da na občini "nekaj smrdi", s čemer je mislil na mene in predsednika IS. Angažiran je bil celo CK ZKS, ki nam je takoj poslal posebno komisijo pod vodstvom kmetijskega ministra Milovana Zidarja. Na tem sestanku sem opozoril direktorja Kombinata na njegove nepravilnosti. Namesto, da je uporabil metode političnega pregona z dušebrižniki dvomljivih kvalitet, je bil dolžan speljati disciplinski postopek ali dokazati nestrokovnost direktorja Klavnice. Tudi Peperko je odgovoren Občini in ne partiji ali sindikatom. Pokazal sem tudi na prave težave Klavnice. To so tehnološka nedorečenost, prelivanje dohodka, slaba kvalifikacijska struktura, predimenzioniranost klavne industrije in podobno. Nihče mi ni ugovarjal, tudi akterji tega dogajanja ne.

Samooklicani odrešenik Laketa je bil kmalu nato tudi razrešen, vodstvo Klavnice pa je prevzel Milan Čretnik.

27. novembra je bila slovesna otvoritev Cevarne. Otvoritveni govor je pripadel meni, ker je kar nekaj republiških funkcionarjev odklonilo to čast. Vodstvo Alposa je nadaljnje vabljenje opustilo in je povabilo le svoje poslovne partnerje ter domačina dr. Jožeta Brileja.

Težave so bile tudi v Bohorju. Za reševanje finančnih zagat preko gospodarskih rezerv so vključili tudi mene. Bohor je potreboval 20 milijonov dinarjev nepovratnih sredstev oziroma posojilo po nizki obrestni meri. Pred sestankom upravnega odbora sklada v Radencih sem se pogovarjal s predsednikom ing. Burnikom.

V Radence smo dopotovali: direktor ing. Najžer, tehnični direktor ing. Urbajs, vodja financ Cerar in jaz. Na seji je zadevo obrazložil Vlado Cerar. Član odbora iz Lesne Slovenjgradec, ki je v preteklem letu iz tega sklada dobila podobno pomoč, je bil zelo piker, kar je vznemirilo direktorja Najžerja. V precej konfuznem govoru mu je začel očitati sodelovanje s Centralno afriško republiko, s "tistim afriškim kurbirjem Bokaso" itd. Presekal sem njegovo razpravo in skromno povzel razloge za stanje v Bohorju in prefinjeno zavrnil predstavnika Lesne. Denar je bil odobren.

Domov grede me je direktor Najžer povabil na zakusko. Navidezno neprizadeto sem povabilo zavrnil, češ, da je s svojo razpravo povzročil mednarodni škandal. Najžer me je okrog polnoči poklical po telefonu in mi sporočil, da je od tajnice odbora zvedel, da razprave niso snemali (kar sem jaz namerno trdil) in da so denar dobili.

Otvoritve avtoceste v Dramljah se zaradi očitkov vidnega republiškega funkcionarja, da sem drameljski priključek izsilil, nisem udeležil. Drameljčani so samoiniciativno pripravili na nadvozu prisrčen sprejem. Predsednik vlade Andrej Marinc mi je ob neki priliki povedal, da je bila neuradna otvoritev v Dramljah boljša od načrtovano pripravljene slovesnosti v Celju.

26. septembra je bilo v Dramljah srečanje borcev in aktivistov. Na prireditvenem prostoru so me obvestili, da pri priključku na avtocesto v Dramljah stoji ob svojem avtu predsednik predsedstva Slovenije Sergej Kraigher.

(se nadaljuje)

Naravnost!

$$1997 = \frac{\Delta v}{\Delta t}$$

Volksbank -
Ljudska banka d.d.

vam želi,
da bi bilo
naslednje leto
uspešno
in zadovoljno
leto.

VOLKSBANK
Ljudska banka

Modre odločitve!

TRGOVINI VŽMAH

ŠENTVID IN PLANINA

*vam želita vesele božične
praznike in srečno novo
leto 1997!*

Vam in poslovnim partnerjem se
zahvaljujemo za obisk in sodelovanje v
letu 1996.

V teh prazničnih dneh pa vas vabimo na
Planino, v naše nove prostore z veliko
ponudbo po ugodnih cenah!

SREČNO!

AGROVIZA d.o.o.

- prodaja kmetijske mehanizacije (nakladalne prikolice - 12 x 26m³, kosilnice BCS, pajki, obračalniki, traktorji)
- menjava staro za novo
- prodaja rezervnih delov za traktorje
- popravilo in servis kmetijske mehanizacije

M. Dobje 18, 3222 Dramlje
Tel./fax: 063/798-035
Mobitel: 0609 639-832
0609 610-695

ŽALUJKA d.o.o.
Dramlje

podjetje za pogrebne storitve

24 ur na dan:

063/798-332 in
0609/638-194, 645-543

ali v Cvetličarni Majda
v Sentjurju,
od pon. do pet.: 8 - 18,
sob.: 8 - 12
Tel.: 741-100

ko ugasne življenje:

pogrebna oprema in material, prevozi,
urejanje in postavitve mrliške sobe, cvetni
aranžmaji in sveče
(dostava na dom), organizacija pogrebov,
urejanje dokumentacije, posredovanje
osmrtnic, zabval. izkopi, urejanje grobov

KREDITI - KREDITI - KREDITI

**z
a
v
a
š
d
e
n
a
r
g
r
e**

Potrošniški krediti:

- gotovinski do 5 let od T+10 % do T+13,5%
- dokumentarni do 5 let od T+10 % do T+13 %

Kreditni za samostojne podjetnike:

- gotovinski T+11 %
- investicijski do 5 ali do 10 let od T+12,3% do T+13,3%

Kreditni za kmetijstvo:

- z regresirano obrestno mero T+10 %
- investicijski do 5 let T+12 % do T+13 %

Informacije na sedežu banke v Žalcu in v agencijah v Celju, Laškem, Šentjurju, Rogaški Slatini in Slovenski Bistrici.

HMEZAD BANKA

KREDITI - KREDITI - KREDITI

MODRI načrtujejo PRIHODNOST

1 sit + RENTNO VARČEVANJE = 3,2 sit

HMEZAD BANKA

za vaš denar gre

Tel. 063/715-602
061/331-444

Kdor ni nosil še okov...

(4. nadaljevanje)

Čprav smo s svojimi stražarji komajda spregovorili kakšno besedo, smo jih precej dosledno razdelili med "naše" in "njihove" in seveda skrbno skrbeli za "vojno" z "njihovimi". Morda se sliši neverjetno, da sploh govorim o "vojni", ko pa je povsem očitno, da mi kot priporniki nismo imeli skoraj nobenih možnosti za kljubovanje. Pravila in moč, vse je bilo proti nam, pa vendar smo vedno našli kakšno, gledano s stališča svobodnega državljana, povsem nepomembno zamisel, ki nam je dajala polno zadoščenje. Tako je postalo pravilo, da nas je sloki mladenič, ki je vztrajno odpiral kukalo na vratih in pretirano vestno skrbel, da smo v sobi vsak hip dosledno spoštovali hišni red, moral nešteto krat voditi na stranišče in pred vrati stranišča nenavadno dolgo čakati, po možnosti tudi "uživati" v ustreznih vonjavah.

Drug primer sladkega maščevanja so bili sprehodi. Po pravilih je imel vsak pripornik pravico do enournega sprehoda po zaporniškem dvorišču, kar pa v hladni in megleni sarajevski zimi ni bilo prav nič mikavno. Če se na sprehodu moraš takorekoč vrteti v malem krogu, prenašati stražarja, ki ti ves čas sledi z brzostrelko, zahteva od tebe, da gledaš v tla, imaš roke prekrižane na hrbtu in podobno, te veselje do sprehajanja kaj hitro mine. Toda ne takrat, ko te pazi "njihov" stražar! Če je imela megla takole minus 15 stopinj, sta dva od nas treh kaj hitro zavila nazaj v celico, "dežurni" pa je vztrajal do konca in užival v trpljenju skorajda zmrznjenega "sovražnika".

Zanimivo je, da so v nasprotju s stražarji bili oficirji in preiskovalci z nami zelo prijazni. Redno so se trudili, da bi bili naši "prijatelji" in "zaupniki". In kaj je lepšega na svetu kot prijazen, tolažil in razumevajoč pogovor s samimi "šefi"! Čeprav sem že vedel, da gre za službene "finte", sem se nanje gotovo še prevečkrat ujel.

Pri tem pa je bil gotovo izjema komandant preiskovalnega zapora. Glasni in na oko dobrodušni major je bil nor na šah in ker se je v naši sobi precej šahiralo, se je hotel poskusiti tudi z nami. Po naključju je bil le za odtенок močnejši od nas, tako, da končni izid nikoli ni bil vnaprej znan. Prenekatero svoje dežurstvo je prebil v večji meri z nami ob šahovnici. In kaj je čudovitejšega kot učinkovito matirati komandanta zapora! Imeli smo ga skoraj za svojega kolega. Zlasti naju z Vebrom je rad hrabril, da jo bova poceni odnesla.

Dobil sem sporočilo, da mi je sodišče odobrilo odvetnika, ki mi ga je našel brat. Mojo obrambo je prevzel g. Šelih iz Ljubljane. Tudi on sam je šel skozi sodno mašinerijo, za seboj je imel dve leti Golega otoka zaradi tako imenovanega informbiroja in naj bi mu za moj primer ne manjkalo izkušenj.

Z odvetnikom Šelihom sva se prvič pogovarjala en dan pred napovedanim procesom. Tudi on je bil prepričan, da nimam nobenih šans, da bi jo odnesel brez kazni. Svoboda misli in govora so pač še vedno le parole in veljajo le za tiste, ki znajo misliti in govoriti tako kot je treba, je bil čisto jasen in me ni kaj dosti potolažil. Njegov načrt je bil, da se moram popolnoma podrediti vsemogočni vojaški justici, se odpovedati vsakršnemu odporu ter čim bolj jasno izražati svoje obžalovanje vsega, kar se je pač zgodilo, on pa bo skušal sodišče prepričati, da mi bo sodilo za vznemirjanje javnosti s širjenjem lažnih vesti iz 292a.

člena Kazenskega zakona in ne za zlonamerno sovražno propagando iz 118. člena. Prekvalifikacija kaznivega dejanja bi imela zame seveda velikanski pomen, saj je za vznemirjanje javnosti s širjenjem lažnih vesti bila zagrožena kazen od denarne kazni do 11 mesecev zapora, za sovražno propagando pa kar od 1 leta do 10 let strogega zapora. V rokavu sem imel skrit gostopopisan list, ki sem mu ga skušal pretihotapiti in ga pripraviti, da bi stopil v stik z nekaterimi mojimi vojaškimi kolegi - prijatelji, ki sem jih navedel kot svoje priče, ter z njimi uskladiti nekatere izjave. Seveda me je odvetnik odločno zavrnil, da so izjave prič že zdavnaj vse zapisane in da jih pred sodiščem zagotovo ne bo nihče spreminjal. Kar odkrito je tudi podvomil, da je naše prijateljstvo preživelo tole sodno mrcvarjenje. Priporniki nimajo prijateljev, je bil dovolj jasen. Končno pa je bil tudi njegov koncept obrambe čisto drugačen. Torej sva se boju za pravico vnaprej odpovedala.

Sodni proces se je začel 17. februarja, to je ravno na moj 25. rojstni dan, ob 8. uri zjutraj. Na sodišče so me pripeljali v neprodušno zaprti marici, vklenjenega in sedečega na tleh marice.

V stavbi sodišča sem zavil v stranišče. Po dolgih tednih več ali manj javnih francoskih "štrbunkov" se mi je zdel "osebni" WC, čeprav z oboroženim stražarjem pred vrati, pravo razkošje. Nemalo pa sem bil presenečen, ko sem uzrl svoj obraz v ogledalu. Skorajda se nisem prepoznal. V preiskovalnem zaporu me je bril vojaški "brico" in to tako čudno, da so mi lica pod očmi ostala kosmata in sem bil bolj podoben opici kot kulturnemu človeku. Tudi na bradi mi je zijala odurna brazgotina, ki mi je ostala po inficiranem vrezu z britvijo. Na hodniku sem naletel na skupino kolegov iz kasarne. Lepo zlikani so se samozavestno šalili in pogovarjali o bogve čem, ko je moj "sprevod" krenil mimo njih. To nenadno srečanje z drugim svetom, tistim zunanjim, ki bi lahko bil tudi moj, me je podrlo. Počutil sem se ubitega in ponižanega, kot s trnjem kronani Kristus pod križem na Golgoti.

Postopka pred sodiščem se spominjam kot korektnega. Imel sem celo občutek, da mi je bilo sodišče naklonjeno in da se zame vse skupaj ne more končati preslabo.

Senatu je predsedoval podpolkovnik Radovan Marić, porotna sodnika pa sta bila podpolkovnik Branko Sovilj in vodnik Miroslav Milovac. Proces je bi javen, toda očitno ni vzbudil prav nobenega zanimanja, saj mu je prvi dan prisostvovala le moja sestra Milica.

Tožilec je vztrajal, da sem s tem, ko sem govoril, da je pri Titu opazen kult osebnosti ter to dokazoval s Titovo štafeto, da je ZKJ zaprta nedemokratska organizacija, da je naša politika kriva za gospodarski zastoj ter da je demografski in gospodarski zastoj Slovenije posledica pretirane ekonomske pomoči nerazvitim republikam, storil kaznivo dejanje sovražne propagande iz 118. člena KZ. Večino očitnega in izrečenega sem priznal, nikakor pa nisem soglašal, da je vse skupaj bilo izrečeno v nameri rušenja države, partije, Tita itd. Kar nisem priznal, so pomagale dokazati prisotne priče. Še vedno pa sem vztrajal, da so bile vse moje hipoteze in trditve izrečene v diskusiji zaradi diskusije, zaradi zafrkancije in nikakor ne v zli nameri škoditi naši družbi, jo rušiti in podobno.

(se nadaljuje)

Izbiramo športnika Šentjurja

Šport v Šentjurju še vedno nima v našem družbenem in družabnem življenju tistega pomena kot ga ima v večini občin v državi. Pa ne zato, da bi ne imeli mladcev in mladenk, ki znajo ceniti športni stil življenja, ki znajo in hočejo tekrovati. Le premalo vemo o njih. Pa bi bilo prav, da bi jih spoznali, se od njih morda tudi naučili živeti drugače ali pa jim vsaj dali priznanje za njihova prizadevanja.

Lahko poskusimo! V tej ter v naslednji, to je januarski številki ŠN bomo na kratko predstavili vse šentjurske športnike, ki jih bodo predlagali njihovi klubi, sosedje, znanci..., vas, bralci Šentjurskih novic, pa bomo prosili, da boste na priloženih kuponih glasovali za vašega "naj" športnika in "naj" športnico. Sledila bo slovesna razglasitev najboljših. Ali bo to na zabavni prireditvi na primer v hotelu Alpos ali pa bo šlo le za priložnostno slovesnost, za zdaj še ni mogoče reči. Odvisno je od vašega odziva. Pristojni na Občini so vsekakor prikimali in obljubili, da bodo zraven. Tudi s kakšnim tolarjem.

Pravila so enostavna. V pošteved pridejo aktivni športniki in športnice, ki so doma iz naše občine, ki jih odlikuje športna osebnost in so v preteklem letu bili uspešni.

Torej sploh ne gre le za vrhunske dosežke! Gre bolj za športni "filing", kot za seštevanje točk ali sekund. Vrstni red določa izključno število prejetih glasov. Za deset izzrebanih glasovalcev bomo pripravili tudi nagrade. V pošteved seveda pridejo samo pravilno izpolnjeni kuponi izrezani iz Šentjurskih novic.

To je vse. Že danes vam predstavljamo nekaj športnikov, do 8. januarja pa bomo čakali še na vaše dodatne predloge.

Dušan Debelak

Dušan je bil rojen leta 1966, doma je iz Šentjurja, po poklicu je električar. Do nedavnega je bil zaposlen v Alposu, zdaj pa se ukvarja samo še z alpinizmom.

Njegovi uspehi iz preteklih let so bleščeči. Za seboj ima nekaj vrhunskih dosežkov: leta 1990 je kot prvi Jugoslovan preplezal El Capitan, leta 1993 je bil vodja odprave na Janu, leta 1995 je preplezal prvenstvene smeri Huascaran

in Pramide v Andih, v letošnjem letu pa je bil član slovenske odprave treh vrhov, ki je s preplezanimi prvenstvenimi smermi Api (7132), Nampa in Bobaye v Himalaji dosegla enega najodmevnejših alpinističnih podvigov na svetu. Skupaj z Mlinarjem, Pepevnikom in Žerovnikom predstavlja v državnem merilu najvišje rangirano skupino športnikov v celjski regiji. Vsi štirje so športniki državnega razreda. Za letošnje uspehe bo dobil status športnika mednarodnega razreda.

Ivan Kukovič

Doma je iz Vezovja, kjer se je rodil pred 28 leti. Je učitelj športne vzgoje v OŠ F. Malgaja.

Z atletiko se ukvarja že 13 let, od tega je 11 let treniral pri Kladivarju v Celju. Odkar se je

v Šentjurju ustanovil AK TrgoHlad, je v njem aktiven kot tekmovalnik in kot vaditelj mlajših selekcij.

Njegov najodmevnejši uspeh v preteklosti je bila osvojitve jugoslovanskega državnega prvenstva za mladince v teku na 3000 metrov leta 1986 ter članstvo v državni mladinski reprezentanci.

V letošnjem letu je Ivan osvojil naslov članskega državnega prvaka Slovenije v teku na 5000 metrov, viceprvaka v malem maratonu (21 km), bil pa je tudi tretji na državnem prvenstvu v maratonskem teku (42 km).

Dnevno trenira dve uri, izračunal pa je tudi, da je doslej pretekel približno 40 000 kilometrov.

Predlagatelj je AK TrgoHlad.

Franč Gazvoda

Rojen 16. 3. 1945 v Novem mestu. Šah je pričel igrati s štirimi leti. V svoji šahovski in športni karieri je uspešno opravljal poleg tekmovalnih tudi številne organizacijske funkcije: predsednik ŠK Žalec (1974 - 1986), predsednik telesnokulturne skupnosti Celje (1974 - 1978), predsednik športnega društva Ingrad Celje (1972 - 1974), predsednik športnega društva EMO Celje (1978 - 1988), član Predsedstva šahovske zveze Slovenije, predsednik komisije za kakovostni šah pri SZS (1990), v zadnjem času predsednik ŠD Lipa Šentjur itd. V

Šentjurju veliko dela tudi z generacijo mladih šahistov. Tekmovalni uspehi v zadnjem ob-

dobju: delitev 2. mesta na mednarodnem turnirju v Slovenski Bistrici (1993), večkratni prvak ŠD Lipa Šentjur, uspešen član prve ekipe ŠD Lipa Šentjur, veliko uspehov v hitropoteznem šahu, delitev 2. mesta na mednarodnem turnirju A. M. Slomšek na Ponikvi (1996); Najvišja prejeta priznanja: Plaketa občine Žalec in priznanja telesnokulturne skupščine Celje, košarkarskega kluba Celje ter kegljaškega kluba EMO Celje.

**Predlagatelj je ŠD Ponikva.
Predlog podpira tudi ŠD Lipa.**

Ženska štafeta 4 x 300m, 4 x 400m) AK TrgoHlad Šentjur v postavi: Tjaša VRBEK, Mojca STROPNIK, Monika JEVŠNIK, Jolanda AMBROŽ.

Štafeta je dosegla naslednje uspehe:

1. mesto (4 x 300m) na državnem prvenstvu Slovenije za ml. mladinke, 2. mesto (4 x 400m) na državnem prvenstvu Slovenije za starejše mladinke in 4. mesto (4 x 400m) na atletskem pokalu Slovenije za članice.

Tjaša obiskuje 8. razred OŠ. Poleg uspehov v štafeti je v tem letu osvojila tudi naslov državne prvakinja za pionirke v krosu in drugo mesto za pionirke v teku na 1000m.

Mojca obiskuje 1. letnik I. Gimnazije v Celju. Poleg uspehov v štafeti je bila pred dvema letoma že državna prvakinja v krosu in v teku na 1000m. V tej disciplini je imela do letos tudi državni rekord. Žal je bila potem

poškodovana, zdaj nima več težav in se uspešno vrača po poškodbi.

Monika prav tako obiskuje 1. letnik I. Gimnazije v Celju. Uspehom v štafeti je letos dodala še 2. mesto na Atletskem pokalu Slovenije za pionirke v teku na 300m/ovire. Ima veliko veselje za tek čez ovire, zlasti za 300m/ov in 400m/ov.

Jolanda pa že obiskuje 2. letnik I. Gimnazije v Celju. Poleg uspešnih nastopov v štafeti, je bila letos že članica Državne mladinske reprezentance na četverboju Avstrija,

Hrvaška, Madžarska, Slovenija kjer je tudi zelo uspešno nastopila. Nastopila je v štafeti 4 x 100m in osvojila 1. mesto, v solo teku na 400m pa je bila druga.

Vsem atletinjam je skupno to, da nimajo veliko prostega časa, saj Jolanda in Mojca trenirata 6 x tedensko po 2 uri ali več, Monika in Tjaša pa 5 x tedensko, vse štiri pa so tudi pridne učenke in veliko časa porabijo za šolo. Tjaša se rada ukvarja s konji, ki jih imajo doma. Vse štiri atletinje imajo po kriterijih Olimpijskega komiteja Slovenije (Odbor za vrhunski

šport), na osnovi letošnjih rezultatov priznan status mladinskega razreda.

Predlagatelj je AK Trgohlad.

Ostali kandidati bodo predstavljeni v januarski številki. Takrat se bo tudi začelo glasovanje!

Ženski košarkarski klub Šentjur

Košarka je že vrsto let eden najbolj priljubljenih športov med mladimi v Šentjurju in v Sloveniji. Že nekaj časa je v Šentjurju ustanovljen tudi Ženski košarkarski klub Šentjur, kamor so vključene predvsem osnovnošolke in srednješolke. O delovanju ŽKK Šentjur smo se pogovorili s trenerjem D. Adžičem.

Kako ste prišli na idejo o ustanovitvi ŽKK Šentjur?

Naša želja je bila predvsem privabiti in vključiti v športno aktivnost čimveč deklet in jim tako omogočiti zdrav način odraščanja in življenja.

Kako poteka delo v klubu?

V našem klubu dajemo povdarek predvsem na delu z mladimi. Letos smo v tekmovanju nastopili s pionirsko ekipo in glede na to da smo novinci v ligi, sem z rezultati in vzdušjem v ekipi zelo zadovoljen. S šestimi zmagami in petimi porazi smo trenutno četrta na lestvici. Za dobro in prizadevno igro si zaslužijo pohvalo vse igralke. Predvsem izkušnje in višina pa sta glavni oviri za doseganje malo boljših rezultatov.

Kakšni so vaši načrti?

V naslednjem letu načrtujemo poleg nastopa pionirske tudi nastop kadetske ekipe. Želeli bi v vadbo košarke vključiti čim večje število otrok. Z dobrim strokovnim delom in organiziranostjo bomo poskusili dosegati tudi čim boljše tekmovalne rezultate in tako ustrezno predstavljati občino Šentjur v širšem slovenskem prostoru. Sicer pa se zavedamo, da bo leto 1997 prelomno za naš klub.

Sporočilo mladim, ki bi se radi ukvarjali s košarko?

Izkoristil bi priložnost in preko vašega časopisa povabil vse ljubiteljice košarke tretjih, četrth, petih in šestih razredov OŠ, da se nam pridružijo v enem od naših vadbenih centrov na osnovnih šolah v Šentjurju, Hruševcu, Dramljah in na Ponikvi. Naši trenerji pa bodo poskrbeli, da jih "zastupijo" s košarko in jih naučijo vseh skrivnosti te lepe igre.

In še za konec...

Upam, da bo naš klub in naše delo naletelo na razumevanje in pomoč širše šentjurske družbene skupnosti, kajti v široki paleti šentjurskih klubov in društev si želimo izboriti svoje "mesto pod soncem".

Najlepša hvala za pogovor.

B. G.

Spet zelo močan turnir v Šentjurju

V nedeljo, 1. decembra, je ŠD Lipa Šentjur organizirala II. mednarodni turnir v aktivnem šahu, ki se ga je udeležilo 86 tekmovalcev, med njimi trije vele mojstri in devet udeležencev z mednarodnim naslovom. Tokrat je zmagal vele mojster Kožul Zdenko - nekdanji državni prvak Jugoslavije in član hrvaške olimpijske reprezentance. Zbral je 7,5 točk. Drugi je bil ravno tako hrvaški olimpijec Hulak s 7,5 točkami. Sledijo: najboljši Slovenec Zupe 7, hrvaški reprezentant Palac 7, Hrešč (Hrvatska) 7 itd.

Domačini so igrali solidno, vendar brez večjih presenečenj. Jazbinšek je bil 34., Gazvoda 36., Puntigam 46., Drobne 46., Potočnik 50. itd. Srdič Urška je bila s tremi točkami najboljša mladinka. Turnir je ponovno zelo uspel. Vendar se ob vseh priznanjih prizadevnim organizatorjem šahovskih tekmovanj poraja vprašanje, ali ne bi kazalo skupaj z občinskimi dejavniki prireditve bolj izkoristiti za promocijo naše občine v domovini in tujini.

F.G.

Turnir v Wolfsbergu

Več šahistov ŠD Lipa Šentjur se je 15. 12. 1996 udeležilo turnirja v aktivnem šahu, ki ga je organiziral prijateljski ŠK Wolfsberg v St. Ulrichu na Koroškem. Med 39 udeleženci iz štirih držav je zmagal hrvaški MM Hrešč, novopečeni Šentjurčan Pešec, sicer član ŠK Wolfsberg, je osvojil tretje mesto, F. Gazvoda pa deseto mesto. Ostali Šentjurčani so se uvrstili okrog sredine lestvice.

F.G.

Gazvoda prvak (?), boj pod vrhom negotov

Predzadnji, novemberski hitropotezni turnir za prvaka ŠD Lipa Šentjur je (spet) minil v zmagoslavju Sebastjana Jazbinška, ki je zmagal z 9 točkami pred Gazvodo (7,5), Plahuto (7), Potočnikom in Lorgerm (5,5) ter Kolmanom (5). Jazbinšek z zmagami na zadnjih turnirjih krepko popravlja skupno uvrstitev za letošnjega hitropoteznega prvaka. V skupni uvrstitvi sicer krepko vodi Gazvoda (73 točk), kar pomeni, da ga skoraj gotovo nihče ne more več ujeti. Boj za drugo mesto je odprt: Plahuta ima 62 točk, Jazbinšek 60, sledijo Biščan (55), Potočnik (54,5), Kolman (49) itd. Odločil bo decembrski turnir.

Študentje meljejo vse pred sabo

Na začetku prvenstva območne košarkarske lige so se šentjurski študentje pokazali v novi luči. Okrepljeni z dvema novima igralcema so z bolj ali manj požrtvovalno igro (0:2 na gostovanju proti Dream Teamu) zmagali vse štiri tekme. Nehvaležno mesto trenerja je spet prevzel Miha Bračun, ki se sedaj uveljavlja tudi področju košarkarskega sodnika. Igralci so dobro ujeli tekmovalni ritem, kljub temu da ne trenirajo in da prihajajo na

tekme dobesedno direktno iz univerze. Novost je vodenje statističnih podatkov, ki lahko zelo nazorno pokažejo prednosti in pomankljivosti ekipe, ki se med igranjem ne zaznajo. Domače tekme se igrajo v telovadnici OŠ Hrušovec vsako drugo soboto ob 16.00, zato vabimo vse košarkarske entuzijaste, da pridejo vzpodbujati šentjurske študente in tako pripomorejo k dobri rezultatom.

Sebastjan Jazbinšek

VELIKA NOVOLETNA NAGRADNA KRIŽANKA

		TONA	DOHODEK OD KAPITALA	JAPONSKI SAH	KISIK	KRMILO	REKA V SRBIJI	MESTO V DALMACIJI	100M ²	JOD	PTICA ROPARICA	ROD, PLEME	OGOREK	EDI LESJAK	KARTA PRI TAROKU
		ERIKA OCVIK			GORA V KARAVAN. KOS POHIŠTVA						GOROVJE NA KRIMU DEL TELESA				
		DUŠIK		INTERESNA DRUŽBA MESTO V ALŽIRIJI						RESKETAJNE				VOLUMEN	SAMO OPERČKAL
		NAŠA VALUTA						GLAVNA TEKOČINA KRAJ PRI ŽUSMU					SARAJEVO		
		MOJZESOV BRAT					POKRAJ. NA HRVAŠKI MUSLI. SV. MESTO					VAŽNA ZAČIMBA			
		ANTON POTOČNIK					NAČIN OBLAČENJA DEL TELESA				GLEDALIŠČE				
		IVAN MINATTI													
		PLUS			VEČJI POTOK KOS PAPIRJA						TESLA				
		METER								UROŠ ERJAVEC					
ZAHOD		IGRALKA RINA	NANUT ANTON		REKA V VELENJU SPRIMEK SNEGA					ČAROVNIJA					
MALO OKNO					NEZAVEST					POD					
					POŽIVILO					LESENA GREDA					
OČE				ZIDARSKA ŽLICA				ČEBELJI SAMEC OŽJI SORODNIK					KAL	ORANJE	OLGA KRAMPL
TINE ADAMIČ			OVOJ ZA AKTE DEL ROKE				MOŠKI FRIZER							LOJZE PETERLE	
AVSTRIJA		LEPOTICA					OZEK PAS VOJVODIN. KIPAR				AVSTRIJ. PESNIK VIC				
		PESNIK (JOŽE)													
SKATE-BOARD					UTEŽNA ENOTA SADEŽ					ŠUMNIK		MOJCA PIRNAT			4. ČRKA SL. ABEC. DREVO ZA BUTARE
										JUTRANJE KAPLJICE		NEZNANEC			
POŽELENJE				OGRAJA VRTOV						POŠKODBA					DOMAČA NALOGA OBLOGA ZIDOV
										GLAS. INSTRUM.					
KITAJSKA UTEŽNA MERA				GORIVO				BARKA						MAKEDON. PLES BOG LJUBEZNI	
				MUSLIMAN. BOG				MESTO V ISTRI							
VIDA JUVAN			SVOBODNA POSEST TELOVD. ORODJE				SUROVINA ZA SLAD. MATI					KONEC MOLITVE MESTO POD FRUŠKO G.			
16. ČRKA SLOV. ABEC.		LAKOTA					TOVORNA ŽIVAL					KRAJ PRI PODČETR. NARODNI SHOD			
		GORSKI PTIČ					VODNA ŽIVAL								
TENISAČ IVANIŠEVIČ					LESEN PLUG					POLJSKI DENAR					VZHOD
					KRSTA					POKRAJ. V SLOVENIJ					DREVO OB CESTI
SMUČIŠČE NA POHORJU					PESNIŠKI STIH NAŠA PIJAČA										TERITOR. OBRAMBA Ž. IME (ANGELA)
										ELEMENT CI					
HRANA, JEDAČA				PAST				JANEZ EVANGELIST ŽIVLJEN. TEKOČINA						ZADETEK PRI IGRI PREPIH, SAPA	
				DOMAČA ŽIVAL											
ŠIMON LESKOVŠEK			IME POTOČNIK. TANJA ISKRA											M. IME (PEPI) PETER INGOLIČ	
								ZNAK ZA MNOŽENJE EDA ROZMAN							
ŠPANJA		1000 KG					GR. BOG LJUBEZNI								VOZNIK LETALA
		RADIJ					KALIJ								NEVTRON
ŽENSKO OBLAČILO					POLOTEK V ČRNEM MORJU										TELO VRTLJIVO OKROG OSI

Šentjurske
NOVICE
vam želijo

Nagrade za križanko št.43 podeljuje TV servis Metron iz Šentjurja, žreb pa jih je razdelil takole: popravilo TV do 6000 SIT - Dušan Debenak iz Primoža; 1 video in 2 audio kaseti - Marjan Pintar iz Kamenega; anteno za POP TV - Pavla Siter iz Svetelke.

Januar - Mohamed in gora

Znana modrost, da je mnogo enostavneje, če gre Mohamed h gori kot obratno, velja tudi za NK Šentjur in šentjursko državo: neprimer-no lažje je spremniti lokacijsko dokumentacijo, kot pa podreti znameniti "NK zid". Stvari se z velikim razumevanjem že urejajo. Zanimivo bo videti, če bo država podobno razumevajoča tudi s krajanji Pešnice, ki obljublajo, da bodo zadevo uredili na roke.

Špartanska vzgoja

Za ŠKK, edino še delujočo domačo študentsko organizacijo, se v šentjurskih telovadnicah ni našlo prostora. Pod streho so jih vzeli Šmarčani.

Pravilno! Od vsega začetka naj se ti razvajeni prepotentneži sprijaznijo z dejstvom, da si bodo potem, z diplomami, morali drugje iskati svoj prostor pod soncem.

Februar - TV križ - kraž

Aktivnost šentjurskega poslanca v državnem zboru je dokazana. On ne sloni v bifeju kot drugi. Na TV smo videli, kako se je med parlamentarno bitko spoprijemal - s križanko. To pa ga pri Peterletu ne bo rešilo, če bo še naprej, tako kot letos, hodil na pohode s 14. divizijo.

Marec - Ljubezen ne pozna meja

Tudi v avto se človek lahko zaljubi. Občanu Ludviku se je njegov stari ford tako vrasel v srce, da ga potem, ko mu je odslužil, ni mogel dati v roke neznanču. Zato ga je prodal Ljudski univerzi, kjer ga z enako ljubeznijo (in na stroške firme) vozi še naprej občan Ludvik.

Dvoboj v športnem parku

Iz zanesljivih virov se je zvedelo, da bo odločitev, komu bo pripadlo upravljanje športnega parka, padla šele po uradnem dvoboju med predsednikom NK Šentjur in najboljšim kopjašem AK TrgoHlad. Prvi bo imel v rokah magnum, drugi pa svoj priljubljeni športni rekvizit. Ali bo sekundant Peperko z Občine vztrajal na handicap sistemu (nogometasu bo dal v revolver le en metek, kopijaš pa bo imel več primerkov kopij), še ni znano. Druga možnost, da bi dvobojevalca družno usmerila svoji orožji nanj oziroma na Občino, ker le - ta preveč mečka, komajda pride v poštev.

April - Spretna preciznost

Poznavalci šentjurskih interesnih sfer ocenjujejo, da je občinska Nadzorna komisija sestavljena tako spretno, da v proračunu ne bi našla niti slona, če bi gospe Kopovi tja slučajno ušel.

15 minut - dva milijona SIT

Samo 15 minut, ki jih je pridobil tako, da je skrauzlal živce predsednici OS Osetovi, je

potreboval Branko Oset, da je prekanaliziral 2 milijona SIT od športa k gasilcem. Njegova uspešnost je svetnika LDS tako navdušila, da bodo na prihodnji seji predlagali, da Branko postane profesionalni podžupanov namestnik.

Maj**Razumevanje za malo gospodarstvo**

Če ste podjetnik in potrebujete deset ali dvajset milijončkov, se oglasite na šentjurski Občini. Zvedelo se je, da so posojila, kakršnega je dobil akter slovitiga "Slovingata" iz Celja, dosegljiva tudi drugim podjetnikom. Če imate podjetje registrirano v Šentjurju, bodo pogoji gotovo še ugodnejši.

Junij**Še enkrat: brez norih krav**

Potem ko se ja začelo govoriti o norih kravah na Upravni enoti, ve se pa, da je bolezen nalezljiva, je župan takoj popeljal svojo čredico z vrhnjega nadstropja na kontrolni pregled v Terme Zreče. Denarci, ki smo jih davkoplačevalci prispevali za ta prepotrebni pregled, so resnično nič v primerjavi z vrednostjo zdravniške ugotovitve, da nas vodijo še čisto normalni ljudje. Občinarji so se jim zdeli le nekoliko preslabo rejeni - z ozirom na to, kako jih pitamo.

Rop v Alposu

Ko so se po Šentjurju razširile govorice, da je v Alposu bil Rop, se zaradi tega ni nihče pretirano vznemirjal. Vsi so se le spraševali, ali je tam res še kaj za vzeti.

Avgust**Jure Ljubeznivi - prosi za nas!**

Prva top - lista šentjurskih politikov je nesporno potrdila, da je županov nadimek "Ljubeznivi" upravičen in je garancija šentjurskega razvoja. Le kako bi kam prišli recimo z "Ladislavom Groznm", "Našpičeno Osetko" ali celo "Kovačem Pokvarjenim".

Učinkovit demanti

Govorice, ki krožijo po Šentjurju, da gre Alposu za nohte, je vodstvo firme učinkovito demantiralo: floto službenih vozil za svoje vodilne so povečali za dva lična Audi-ja.

September - Govori

Opazka Jožefa Artnaka o šentjurskih govorih je padla na plodna tla: na čebelarški proslavi je sicer župan tudi govoril, toda ni več pričel niti z mislijo kvazisvetovljana niti s kameno dobo. Je pa povedal toliko pozitivnih stvari o nekem Janši, da bo zamera še večja.

Oktober**Gasilci so nestranskariski**

Funkcionar OGZ se je v mesecu požarne varnosti (tik pred volitvami) vozil s službenim

džipom sem ter tja po občini, skrbno opazoval, če kje gori, mimogrede pa z zvočnikom delal reklamo za poslanskega kandidata SKD. Ker so bili gasilci tako nestranskariski pridni, jih je Občina pogostila v Ipavčevi hiši.

Živeti s kačami

Ne, ne gre za g. Ojstrška in njegovega petmetrskega prijatelja; s kačami živijo v neprostovoljnem sožitju gospe v občinski spremenj pisarni. Občani ugibajo, če gre za simboliko in opozarjajo, da se je, po njihovih izkušnjah, kačja zalega verjetno razširila tudi po drugih pisarnah.

November**"Morilec"**

Na zadnji seji OS je svetnik LDS Artnak zagrozil, da ne bo šel izza mikrofona, dokler Svet ne sprejme njegovega predloga. Artnaka njegovi kolegi očitno zelo dobro poznajo in niso tvegali "šentjurskega Hvalice": nemudoma so prekinili razpravo in izglasovali Artnakov predlog.

Ne znajo

Ta naša občinska oblast pa res ne zna! Nadobudne mladeniče, ki so v temnih garažah razstavljali (tuje) in sestavljali (svoje) avtomobile ter prinesli v občino prenekateri tolar, je brez odpora prepustila celjskim policistom, namesto da bi jim dala kredit za malo gospodarstvo. Kot da so pozabili, da je tudi novomeški Revoz začel kot šraufenciger industrija.

December**Nič ni več čudnega**

Potem ko je dobil mandat za poslanca kandidat, ki ga nismo izvolili, sploh ne bi več bilo čudno, če bi bile po izglasovanem večinskem volilnem sistemu v prihodnje vse občinske volitve kar proporcionalne.

Kje sta Miklavž in Božiček?

Odkar so v naši občini prevzeli oblast "krščanski", prihaja k nam le še Dedek mrz. **Vendarle imajo nekaj skupnega**

Očitki, da obe socialdemokratski stranki (ZLSD in SDS) nimata nič skupnega, v Šentjurju ne drži: enotni sta v stališču, da jima v šentjurskih novicah naročene predvolilne reklame ni treba plačati. G. Urbanček iz Trnovca tako lahko izbira, v katero se bo morebiti včlanil.

Zvezda na občini

"Suli", ki je menda odgovoren za pojav božične zvezde repatice na pročelju občine, bo moral Šentjurčanom postreči z uradno obrazložitvijo, kaj je njen simbolni pomen. Ali gre za kažipot treh modrih z vzhoda ali označuje nekaj podobnega kot tista iz Betlehema - ovčjo stajo?